

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 11. oktobra 2024. godine
Br. Ref.: RK 2553/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI172/24

Podnosilac

Bariş (Mahfuz) Nakipoglu

Ocena ustavnosti presude [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od
21. marta 2024. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

- Zahtev je podneo Bariş (Mahfuz) Nakipoglu, državljanin Turske koji se nalazi u Pritvorskom centru u Ajvaliji (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupaju Leutrim Syla i Leutrim Himaj, advokati u opštini Priština.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 21. marta 2024. godine u vezi sa rešenjem [PN. br. 157/2024] Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 7. februara 2024. godine i rešenjem [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda u Prizrenu (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 29. decembra 2023. godine.
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio 8. aprila 2024. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena osporene presude Vrhovnog suda, kojom su podnosiocu zahteva navodno povredena njegova osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
5. Pored toga, podnosilac zahteva pred Sudom traži i uvođenje privremene mere, odnosno poništenje odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine o njegovom izručenju iz Republike Kosovo u Republiku Tursku, sa obrazloženjem da on, u slučaju izručenja, rizikuje da bude podvrgnut mučenju i nečovečnom i ponižavajućem postupanju, koji su zabranjeni članom 3. (Zabrana mučenja) EKLJP.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka), 27. (Privremene mere) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) i 44. (Zahtev za uvođenje privremene mere) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 7. avgusta 2024. godine, podnosilac je podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 13. avgusta 2024. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI172/24] imenovala sudiju Jetona Bytyqiija za sudiju izvestioca, dok je odlukom [br. KSH. KI172/24] imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Remzije Istrefi-Peci (članovi).
9. Dana 20. avgusta 2024. godine, Sud je o registraciji zahteva obavestio podnosioca zahteva, Vrhovni sud i Ministarstvo pravde Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ministarstvo pravde).
10. Istog dana, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva i tražio od istog da dostavi Sudu povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
11. Dana 23. avgusta 2024. godine, Osnovni sud je dostavio Sudu traženu povratnicu.

12. Dana 25. avgusta 2024. godine, Ministarstvo pravde je dostavilo svoje komentare u vezi sa zahtevom.
13. Dana 25. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Pregled činjenica u vezi sa krivičnim postupkom koji je protiv podnosioca zahteva vođen u Republici Turskoj

14. Dana 4. decembra 2017. godine, Osnovni krivični sud br. 5 Karsiyaka u Izmiru je odlukom [2017/912K] oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela "*Krađa stvari uzete pod zaštitu unutar zgrade*" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine. Nadalje, Sud primećuje da je gore navedena odluka, dana 4. maja 2018. godine, postala pravosnažna i da su 10. septembra 2018. godine, nadležni organi Turske izdali nalog za hapšenje protiv podnosioca zahteva.
15. Iz spisa predmeta takođe proizilazi da je protiv podnosioca zahteva pokrenut krivični postupak pod oznakom [2021/161 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 3-Izmir, kao i krivični postupak pod oznakom [2020/500 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 2-Istanbul, zbog osnovane sumnje da je isti izvršio krivična dela "*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*" iz člana 188/3 i "*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*" u saizvršilaštvu iz članova 188/3 i 188/5 Krivičnog zakonika Turske, u vezi sa kojima je podnet prvi zahtev od strane Ministarstva pravde Turske za izručenje.
16. Takođe, kako proizilazi iz spisa predmeta, turski pravosudni organi su oglasili podnosioca zahteva krivim za izvršenje nekoliko krivičnih dela, i to:
  - Osnovni sud za teška krivična dela u Istanbulu br. 5 za izvršenje krivičnog dela "*Ubistvo bliskog srodnika*";
  - Osnovni krivični sud u Konya br. 8 za izvršenje krivičnog dela "*Krađa zloupotrebom poverenja*" i
  - Osnovni krivični sud u Istanbulu br. 42 za izvršenje krivičnog dela "*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*"; i da istog:
  - traže turske vlasti zbog krivičnih dela "*Falsifikovanje službenih isprava*" iz člana 204/1 i "*Krađa stvari odložene na čuvanje*" iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske.

Pregled činjenica u vezi sa postupkom povodom prvih zahteva za izručenje koji je vođen pred redovnim sudovima

Postupak povodom prva 2 (dva) zahteva za izručenje

17. Dana 5. jula 2021. godine, podnosilac zahteva je uhapšen od strane organa vlasti Republike Kosovo po međunarodnom nalogu za hapšenje u vezi sa krivičnim postupkom pod oznakom [2021/161 Esas] koji se vodi u Osnovnom sudu za teška krivična dela br. 3-Izmir.
18. Iz spisa predmeta proizilazi da su Osnovni sud za teška krivična dela u Izmiru i Osnovni sud u Istanbulu-Anadolija, preko Ministarstva pravde Turske, podneli svoje zahteve

Ministarstvu pravde za izručenje podnosioca zahteva zbog krivičnih dela “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” iz člana 188/3 i “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” u saizvršilaštvu.

19. Dana 6. avgusta 2021. godine, Osnovno tužilaštvo u Prizrenu-Odeljenje za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) podnelo je zahteve [NJN. br. 15/2021] i [NJN. br. 20/2021] Osnovnom sudu za izručenje podnosioca zahteva zbog osnovane sumnje da je on izvršio krivična dela “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” iz člana 188/3 i “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” u saizvršilaštvu, iz članova 188/3 i 188/5 Krivičnog zakonika Turske, predviđeno, takođe, u članu 267. “*Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga*” Krivičnog zakonika br. 06/L-074 Republike Kosovo (objavljenog u Službenom listu dana 14. januara 2019. godine) (u daljem tekstu: KZRK).
20. Dana 11. avgusta 2021. godine, Osnovni sud je rešenjem [PK. br. 117/21] (i) usvojio zahteve [NJN. br. 15/2021] i [NJN. br. 20/2021] Osnovnog tužilaštva za izručenje podnosioca zahteva; (ii) obavestio Ministarstvo pravde da se protiv podnosioca zahteva vodi krivični postupak pred Osnovnim sudom u Peći, pod oznakom PP/I/ br. 148/2021, zbog osnovane sumnje da je isti izvršio krivična dela “*Falsifikovanje službenog dokumenta*” iz stava 1. člana 427, “*Krađa identiteta i pristupnog uređaja*” iz člana 336. i “*Legalizovanje lažnog sadržaja*” iz člana 395. KZRK-a; kao i (iii) produžio meru pritvora protiv podnosioca zahteva do njegovog izručenja, odnosno do okončanja administrativno-diplomatskih postupaka između dve države. U obrazloženju rešenja Osnovnog suda je navedeno (i) da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje podnosioca zahteva koji su utvrđeni Zakonom br. 04/L-213 o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima (objavljenim u Službenom listu dana 2. septembra 2013. godine) (u daljem tekstu: Zakon o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima); i (ii) da podnosilac zahteva nema državljanstvo Republike Kosovo, već Turske, i da su njegove lične isprave Republike Kosovo sa inicijalima [I.F.] lažne i ukradene, zbog čega je i pokrenut krivični postupak pred Osnovnim tužilaštvom u Peći.
21. Iz spisa predmeta proizilazi da je gore navedeno rešenje Osnovnog suda potvrđeno rešenjem [PN. br. 784/2021] Apelacionog suda od 24. avgusta 2021. godine i da je, dana 13. septembra 2021. godine, Ministarstvo pravde odlukom [br. 130/2021] dozvolilo izručenje podnosioca zahteva Republici Turskoj. Međutim, izručenje je odloženo do okončanja suđenja i potpunog izdržavanja kazne koja bi mu mogla biti izrečena u Republici Kosovo.

Postupak povodom trećeg zahteva za izručenje

22. Iz komentara Ministarstva pravde koji su dostavljeni Sudu, proizilazi da je Ministarstvo pravde Turske, dana 12. avgusta 2021. godine, podnelo Ministarstvu pravde zahtev Tužilaštva u Istanbulu, Kancelarije za obaveštavanje i izvršenje krivičnih odluka, za izručenje podnosioca zahteva. Podnosioca zahteva, na osnovu zahteva za izručenje, traži Osnovni sud za teška krivična dela u Istanbulu br. 5 zbog izvršenja krivičnog dela “*Ubistvo bliskog srodnika*”; Osnovni krivični sud u Konya br. 8 zbog izvršenja krivičnog dela “*Krađa zloupotrebom poverenja*” i Osnovni krivični sud u Istanbulu br. 42 zbog izvršenja krivičnog dela “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*”.
23. Dana 27. avgusta 2021. godine, Osnovni sud je rešenjem [PK. br. 124/2021] dozvolio izručenje podnosioca zahteva Turskoj sa obrazloženjem da su ispunjeni zakonski uslovi za

izručenje u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima. Žalbu podnosioca zahteva protiv tog rešenja, Apelacioni sud je odbio 3. aprila 2024. godine, kada je taj sud rešenjem [PN. br. 500/2024] potvrdio odluku prvostepenog suda.

24. Na osnovu komentara Ministarstva pravde, to ministarstvo je donelo odluku kojim je dalo saglasnost na izručenje podnosioca zahteva.

Postupak povodom četvrtog zahteva za izručenje i postupka koji je sproveden pred redovnim sudovima i koji podnosilac zahteva osporava svojim zahtevom

25. Dana 8. aprila 2022. godine, Ministarstvo pravde Turske je podnelo Ministarstvu pravde četvrti zahtev za izručenje podnosioca zahteva radi izdržavanja kazne zatvora koju je izrekao Osnovni krivični sud br. 5 u Karsiyaka u Izmiru zbog izvršenja krivičnog dela "Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske.
26. Dana 14. jula 2022. godine, Osnovno tužilaštvo je podnelo zahtev [NJN. br. 20/22] Osnovnom sudu za izručenje podnosioca zahteva Turskoj radi izdržavanja kazne zbog krivičnog dela "Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske, koje je predviđeno članom 313. "Krađa" KZRK-a.
27. Dana 28. jula 2022. godine, Osnovni sud je rešenjem [PK. br. 116/2022] usvojio zahtev [NJN. br. 20/22] Osnovnog tužilaštva i dozvolio izručenje podnosioca zahteva. Osnovni sud je obrazložio (i) da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje koji su utvrđeni Zakonom o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima; kao i (ii) odbio kao neosnovan navod podnosioca zahteva da je izvršenje kazne zatvora u njegovom slučaju zastarelo, iz razloga što je u obaveštenju države molilje navedeno da je za rok zastarevanja izvršenja njegove kazne predviđeno da bude do 10 (deset) godina i da je takođe, tačkom 1.5 stava 1. člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) Krivičnog zakonika br. 04/L-082 Republike Kosovo (Sl. list, broj 19, 13. jul 2022. godine) (u daljem tekstu: KZRK iz 2012. godine) koji je bio na snazi u vreme kada mu je izrečena, predviđen "rok zastarevanja od 3 godine i duplo više od ovog roka od 6 godina".
28. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda, navodeći, između ostalog, (i) da je izvršenje kazne zastarelo u skladu sa tačkom 1.5 stava 1. člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) KZRK-a iz 2012. godine; i (ii) da rasprava nije održana u predviđenom roku od 3 (tri) dana.
29. Dana 12. avgusta 2022. godine, Apelaciono tužilaštvo u Prištini je podneskom [PPN/I. br. 302/22] predložio Apelacionom sudu da odbije žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdi rešenje [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda od 28. jula 2022. godine.
30. Dana 15. avgusta 2022. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN. br. 845/2022] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda od 28. jula 2022. godine, sa obrazloženjem da su ispunjeni uslovi koji su utvrđeni Zakonom o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima i Sporazumom između Vlade Republike Kosovo i Vlade Republike Turske o izručenju (u daljem tekstu: Bilateralni sporazum o izručenju), iz razloga što je (i) podnosilac zahteva osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine pravosnažnom presudom za krivično delo "Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske, koje je predviđeno i članom 313. "Krađa" KZRK-a; (ii) da je Ministarstvo pravde Republike

Turske preko Ministarstva pravde podnelo zahtev za njegovo izručenje, kome su priloženi potrebni dokumenti zajedno sa pruženim garancijama, uključujući i poštovanje pravila specijalnosti; (iii) da izvršenje kazne zatvora podnosioca zahteva nije zastarelo ni po jednom od zakona dve države; i (iv) da navodi podnosioca zahteva koji se odnose na raspravu nisu prouzrokovali gubitak prava ili povredu prava na delotvornu odbranu.

31. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv odluka nižestepenih sudova, navodeći povredu krivičnog zakona i bitne povrede odredaba Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima.
32. Dana 7. oktobra 2022. godine, Državni tužilac Republike Kosovo (u daljem tekstu: Državni tužilac) je podneskom [KMLP. III. br. 229/2022] predložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva odbije kao neosnovan.
33. Dana 8. novembra 2022. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 377/2022] (i) usvojio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva; (ii) poništio rešenje [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda od 28. jula 2022. godine i rešenje [PN. br. 845/2022] Apelacionog suda od 15. avgusta 2022. godine; i (iii) vratio predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Vrhovni sud je ocenio da obrazloženje nižestepenih sudova nije jasno u pogledu zastarelosti izvršenja kazne jer se iz spisa predmeta ne može zaključiti da li je od donošenja naloga za hapšenje, odnosno od 10. septembra 2018. godine do podnošenja zahteva za izručenje u 2022. godine, nekom radnjom prekinut tok roka relativne zastarelosti izvršenja kazne. U tom smislu, Vrhovni sud je naglasio da prvostepeni sud, u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima, treba da poodnese zahtev za dodatne informacije od turskih vlasti preko Ministarstva pravde i da nakon njihovog prijema nastavi sa donošenjem odluke.
34. Dana 29. decembra 2023. godine, Osnovni sud je postupajući u ponovljenom suđenju, rešenjem [PK. br. 116/2022] usvojio zahtev [NJN. br. 20/22] Osnovnog tužilaštva i dozvolio izručenje podnosioca zahteva. Osnovni sud je naglasio da su turske vlasti potvrdile da je nalog za hapšenje protiv podnosioca zahteva izdat 10. septembra 2018. godine, da nije bilo prekida ovog naloga za hapšenje i da zastarelost u vezi sa ovim krivičnim delom za koje je isti osuđen nastupa 4. maja 2028. godine. Shodno tome, u obrazloženju rešenja Osnovnog suda je navedeno da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje, odnosno (i) da podnosilac zahteva ne pripada grupi lica koja imaju status političkog azila ili političke izbeglice; (ii) da krivično delo nije izvršeno na teritoriji Republike Kosovo, niti protiv njenog državljanina; (iii) da je krivično delo za koje je traženo izručenje predviđeno prema KZRK-u; (iv) da ne postoji zastarelost krivičnog gonjenja i izvršenja krivične sankcije; i (v) da se podnosilac zahteva ne traži zbog političkih krivičnih dela, vojnih krivičnih dela i krivičnih dela za koja je predviđena kazna smrću ili doživotnim zatvorom.
35. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio Apelacionom sudu žalbu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda, navodeći (i) da se Osnovni sud nije pridržavao uputstava Vrhovnog suda, odnosno nije proverio da li je bilo drugih proceduralnih radnji osim naloga za hapšenje od 10. septembra 2018. godine; (ii) da je zastarelost njegove kazne nastupila 2. januara 2022. godine; (iii) da će on, nakon što bude izručen turskim vlastima, biti podvrgnut mučenju; i (iv) da je njegov zahtev za azil usvojen.
36. Dana 30. januara 2024. godine, Apelaciono tužilaštvo je podneskom [PPN/I. br. 55/24] predložio Apelacionom sudu da odbije, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdi rešenje [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda od 29. decembra 2023. godine.

37. Dana 7. februara 2024. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN. br. 157/2024] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda od 29. decembra 2023. godine. Apelacioni sud je utvrdio (i) da prema turskom zakonodavstvu, zastarelost izvršenja kazne koja je izrečena podnosiocu zahteva nije nastupilo; (ii) da je navod podnosioca zahteva da će nakon izručenja biti podvrgnut mučenju, nečovečnom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju neosnovan jer isti pripada određenoj društvenoj grupi i da nije lice koje se traži zbog političkih dela, vojnih krivičnih dela ili krivična dela za koja je predviđena smrtna kazna ili kazna doživotnog zatvora; i (iii) odbio, kao neosnovan, navod podnosioca zahteva da je usvojen njegov zahtev za azil, sa obrazloženjem da je njegov zahtev vraćen prvom stepenu na ponovno razmatranje i da još uvek nema pravosnažne odluke upravnog organa.
38. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv nižestepenih odluka zbog povrede krivičnog zakona i bitne povrede odredaba Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima.
39. Dana 19. marta 2024. godine, državni tužilac je podneskom [KMLP. III. br. 76/24] predložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva odbije kao neosnovan.
40. Dana 21. marta 2024. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 184/2024] odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti, sa obrazloženjem (i) da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje prema Zakonu o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima; (ii) da zastarelost izvršenja kazne nije nastupila prema turskom zakonodavstvu, niti prema tački 1.5 stava 1. člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) i stavu 6. člana 110. (Otpočinjanje i prekid vremena potrebnog za zakonsku zastarelost izvršenja) KZRK-a iz 2012. godine, koji je bio na snazi kada je presuda postala pravosnažna; i (iii) da ne postoji relativna zastarelost izvršenja kazne prema stavu 3. člana 107. (Otpočinjanje i zastoj zakonske zastarelosti u krivičnom gonjenju) KZRK-a iz 2012. godine, iz razloga što rok zastarelosti ne teče za vreme dok se podnosilac zahteva traži po nalogu za hapšenje.

Postupak povodom petog zahteva za izručenje

41. Iz spisa predmeta proizilazi da je Ministarstvo pravde Turske, krajem 2023. godine, podnelo Ministarstvu pravde zahtev za izručenje podnosioca zahteva, koga turske vlasti traže u vezi sa krivičnim delom "*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*" prema Krivičnom zakoniku Turske.
42. Dana 4. marta 2024. godine, Osnovni sud je rešenjem [PK. br. 2/2024] dozvolio izručenje podnosioca zahteva Turskoj, sa obrazloženjem da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje. Žalbu podnosioca zahteva protiv tog rešenja odbio je Apelacioni sud, dana 3. aprila 2024. godine, kada je taj sud, rešenjem [PN. br. 500/2024] potvrdio odluku prvostepenog suda. Na osnovu komentara Ministarstva pravde, to ministarstvo je donelo odluku kojom je dalo saglasnost za izručenje podnosioca zahteva.

Postupak u vezi sa davanjem saglasnosti Ministarstva pravde za izručenje podnosioca zahteva

43. Dana 2. maja 2024. godine, Ministarstvo pravde je odlukom [br. 99/2024] odlučilo (i) da da saglasnost za izručenje podnosioca zahteva Turskoj, zbog krivičnih dela "*Falsifikovanje službenih isprava*" iz člana 204/1 i "*Krađa stvari odložene na čuvanje*" iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske, kažnjivih i po KZRK-u, prema rešenju [PK. br. 2/2024]

Osnovnog suda; (ii) saglasnost se daje pod uslovima utvrđenim u članu 22. Bilateralnog sporazuma o izručenju i članu 17/A Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima, izmenjenog i dopunjenog Zakonom br. 08/L-026 o izmeni i dopuni Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima (objavljenog u Službenom listu dana 26. aprila 2022. godine).

44. Dana 3. maja 2024. godine, Odeljenje za međunarodnu pravnu saradnju pri Ministarstvu pravde je dopisom [MD/DBGJ/1827/B/mk/DBJN/2021/857], upoznalo Osnovni sud sa odlukom [br. 99/2024] o davanju saglasnosti za izručenje podnosioca zahteva.
45. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za upravne sporove podneo tužbu za poništenje odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine i zahtev za odlaganje njenog izvršenja, sa obrazloženjem (i) da su ispunjeni uslovi utvrđeni stavovima 2. i 6. člana 22. (bez naslova) Zakona br. 03/L-202 o upravnim sporovima (Sl. list broj 82, 21. oktobar 2010. godine) (u daljem tekstu: ZUS); (ii) da će u slučaju izručenja, biti podvrgnut mučenju i nečovečnom i ponižavajućem postupanju; i (iii) da će njegovo pravo na život biti povređeno.
46. Dana 24. maja 2024. godine, Osnovni sud u Prištini-Odeljenje za upravne sporove je rešenjem [A. br. 1980/2024] odbio zahtev podnosioca zahteva za odlaganje izvršenja odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine. U tom smislu, prema tom sudu, nisu ispunjeni kumulativni uslovi utvrđeni u članu 22. ZUS-a u vezi sa odlaganjem izvršenja odluke zbog toga što navodi podnosioca zahteva nisu argumentovani konkretnim i ubedljivim dokazima.
47. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja [A. br. 1980/2024] Osnovnog suda u Prištini-Odeljenje za upravne sporove, sa obrazloženjem da će zbog pripadnosti grupi FETO/PDY, u slučaju izvršenja odluke o izručenju, isti biti podvrgnut mučenju i nečovečnom, ponižavajućem i degradirajućem postupanju.
48. Dana 13. juna 2024. godine, Apelacioni sud je rešenjem [AA. br. 574/2024] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [A. br. 1980/2024] Osnovnog suda od 24. maja 2024. godine, kao pravilno i zasnovano na zakonu. Apelacioni sud je ocenio da podnosilac zahteva nije izneo ubedljive argumente kojima bi potkrepio gore navedenu tvrdnju, obrazloživši (i) da je isti podneo zahtev za međunarodnu zaštitu domaćim organima 5 (pet) godina nakon ulaska u Republiku Kosovo, odnosno nakon njegovog hapšenja od strane policije; i (ii) da podnosilac zahteva nije dostavio dovoljno dokaza o ispunjenju uslova za odlaganje izvršenja odluke shodno članu 22. (bez naslova) ZUS-a, pošto je isti pružio dokaze koji se odnose na glavni zahtev za poništenje osporene odluke, a ne na odlaganje njenog izvršenja.

Pregled činjenica u vezi sa postupkom azila i izvršenjem krivičnog dela "Legalizovanje lažnog sadržaja" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 395. KZRK-a koje je izvršeno na Kosovu

49. Dana 4. maja 2023. godine, Osnovni sud u Peći-Opšte odeljenje (u daljem tekstu: Osnovni sud u Peći), je presudom [P.br.884/21] proglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela „Legalizacija lažnog sadržaja“ iz stava 2 u vezi sa stavom 1 člana 395. KZRK, izrekavši mu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, ovu kaznu kojom saglasnost

podnosioca zahteva može biti zamenjena novčanom kaznom u iznosu od 2000 (dve hiljade) evra.

50. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva, dana 29. maja 2023. godine, podneo Odeljenju za državljanstvo, azil i migraciju pri Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Kosovo (u daljem tekstu: Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju) zahtev za međunarodnu zaštitu.
51. Dana 19. jula 2023. godine, Odeljenje za međunarodnu pravnu saradnju Ministarstvu pravde je dopisom [MD/DBGJ/2355/MK/23/DBJN/2021/857] obavestilo podnosioca zahteva da je obavешteno o krivičnom postupku koji se vodi u Osnovnom tužilaštvu u Peći, postupku azila i da se njegova predaja turskim vlastima odlaže do okončanja suđenja i potpunog izdržavanja kazne koja bi mu mogla biti izrečena.
52. Dana 15. septembra 2023. godine, Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju je odlukom [Br. ref. 6523] odbilo zahtev podnosioca zahteva za međunarodnu zaštitu i nije mu priznalo svojstvo izbeglice. Između ostalog, pozivajući se na podstav 8. stava 1. člana 63. (Neosnovani zahtev), kao i na članove 61. (Prvostepena odluka) i 62. (Odbijanje zahteva) Zakona br. 06/L-026 o azilu (Sl. list broj 8, 15. maj 2018. godine) (u daljem tekstu: Zakon o azilu), Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju je utvrdilo da podnosilac zahteva ne ispunjava definiciju izbeglice, isti je podneo zahtev za azil 5 (pet) godina nakon ulaska na teritoriju Republike Kosovo i tek nakon što je uhapšen od strane policijskih organa zbog falsifikovanja isprava i nepropisnog boravka.
53. Dana 5. oktobra 2023. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu [br. 102] Nacionalnoj komisiji za izbeglice Republike Kosovo (u daljem tekstu: Nacionalna komisija za izbeglice) protiv gore navedene odluke Odeljenja za državljanstvo, azil i migraciju.
54. Dana 3. novembra 2023. godine, Nacionalna komisija za izbeglice je odlukom [KKR. br. 05/2023] (i) usvojila, kao osnovanu, žalbu podnosioca zahteva; (ii) poništila odluku [br. ref. 6523] Odeljenja za državljanstvo, azil i migraciju od 15. septembra 2023. godine; i (iii) vratila predmet na ponovno razmatranje u prvom stepenu.
55. Dana 21. februara 2024. godine, u ponovljenom odlučivanju, Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju je odlukom [br. ref. 6523] odbilo zahtev podnosioca zahteva za međunarodnu zaštitu i nije mu priznalo svojstvo izbeglice. Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju ocenilo je da se podnosiocu zahteva ne može priznati status izbeglice iz razloga što njegovo učešće u protestima protiv zatvaranja jednog novinskog lista i njegovo pritvaranje u trajanju od 3 (tri) dana nisu dovoljni po intenzitetu da se kvalifikuje za status izbeglice. Takođe, u obrazloženju ove odluke je naglašeno da se ne može uzeti u obzir ni odluka o zadržavanju u cilju hapšenja za krivično delo "*Učesnik u oružanoj terorističkoj organizaciji*" jer je isto u suprotnosti sa profilom i radnjama zbog kojih je traženo izručenje podnosioca zahteva, kao i da nije bio deo političkih aktivnosti ili političkih organizacionih struktura.
56. Dana 11. marta 2024. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu [br. 05] Nacionalnoj komisiji za izbeglice protiv gore navedene odluke Odeljenja za državljanstvo, azil i migraciju zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede materijalnih odredbi.
57. Dana 3. aprila 2024. godine, Nacionalna komisija za izbeglice je odlukom [KKR. br. 08/2024] (i) odbila, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva; (ii) ostavila na snazi

odluku [br. ref. 6523) Odeljenja za državljanstvo, azil i migraciju od 21. februara 2024. godine; i (iii) odlučila da podnosilac zahteva treba da napusti zemlju u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema odluke. Nacionalna komisija za izbeglice je ocenila da je odluka prvostepenog organa zasnovana na važećem zakonodavstvu i da je činjenično stanje pravilno utvrđeno. S tim u vezi, pozivajući se na podstav 7. stava 1. člana 63. (Neosnovani zahtev) Zakona o azilu, Nacionalna komisija za izbeglice je utvrdila da je zahtev podnosioca zahteva za međunarodnu zaštitu podnet sa ciljem da izbegne izručenje, imajući u vidu činjenicu da se isti nalazi na teritoriji Republike Kosovo od 2018. godine, ali da je predmetni zahtev podneo 29. maja 2023. godine, nakon hapšenja od strane policije i pokretanja postupaka izručenja.

58. Dana 25. aprila 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu za pokretanje upravnog spora Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za upravne sporove protiv odluke [KKR. br. 08/2024] Nacionalne komisije za izbeglice od 3. aprila 2024. godine, zbog povrede materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
59. Dana 26. aprila 2024. godine, podnosilac zahteva je obavestio Ministarstvo pravde i Odeljenje za međunarodnu pravnu saradnju pri Ministarstvu pravde o podnošenju tužbe Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za upravne sporove i tražio da se postupak izručenja obustavi do donošenja konačne odluke.

Navodi podnosioca zahteva

60. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su presudom [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od 21. marta 2024. godine, povređena njegova osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP.
61. Podnosilac zahteva, u suštini, pred Sudom tvrdi da mu je pravo na pravično i nepristrasno suđenje povređeno kao rezultat pogrešne primene zakona i izostanka obrazloženja sudskih odluka od strane redovnih sudova.
62. Povodom navoda o pogrešnoj primeni zakona, podnosilac zahteva naglašava da iako prema sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim ili pravnim greškama koje su možda počinili redovni sudovi, isti ipak mora da preduzme mere kada primeti da je neki sud primenio zakon na takav način koji je mogao da rezultira "proizvoljnim" ili "očigledno neosnovanim" zaključcima za podnosioca zahteva. U tom smislu, podnosilac zahteva se poziva na slučajeve Suda [KI10/19](#), podnositeljka zahteva *Besarta Maloku*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. septembra 2019. godine; i [KI195/20](#), podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, presuda od 29. marta 2021. godine; kao i predmet ESLJP-a [García Ruiz protiv Španije](#), br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine.
63. S tim u vezi, podnosilac zahteva tvrdi da se Vrhovni sud osporenom presudom pogrešno pozvao na stav 3. člana 107. (Otpočinjanje i zastoj zakonske zastarelosti u krivičnom gonjenju) KZRK-a iz 2012. godine, iz razloga što ova odredba uređuje rok zastarelosti krivičnog gonjenja, a ne rok zastarelosti izvršenja kazne u vezi sa kojom podnosioca zahteva traže turske vlasti. Takođe, podnosilac zahteva dodaje da u svojim odlukama, Osnovni i Apelacioni sud nisu obrazložili zastarelost izvršenja kazne u smislu člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) KZRK-a iz 2012. godine, već su se zadovoljili izjašnjenjem da na osnovu informacija primljenih od turskih vlasti, rok zastarelosti za izvršenje kazne

prema zakonu u Turskoj za predmetno krivično delo iznosi 10 (deset) godina. Podnosilac zahteva tvrdi da je rok zastarelosti prekinut jer su turske vlasti preduzeli proceduralnu radnju 2. januara 2019. godine i da je samim tim, po njegovoj oceni, za kaznu koja mu je izrečena relativna zastarelost u skladu sa KZRK-om iz 2012. godine, nastupila 8. aprila 2022. godine. Prema navodima podnosioca zahteva, utvrđenje Osnovnog suda da je njegov zahtev za azil odbijen iz razloga što on ne može da uživa pravo na azil, u potpunosti je suprotnosti sa ljudskim pravima jer o pravu na azil odlučuje Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju, a ne sud koji ima na razmatranju krivični predmet.

64. Povodom navoda o izostanku obrazloženja sudske odluke, podnosilac zahteva navodi da pravo na pravično i nepristrasno suđenje koje je zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, obuhvata i pravo na obrazloženu sudsku odluku, kojom se, osim što se strankama u postupku dokazuje da su saslušano, ostvaruje i javno nagledanje sprovođenja pravde. S tim u vezi, podnosilac zahteva se poziva na slučaj Suda [KI72/12](#), podnosioci zahteva *Veton Berisha i Ilfete Haziri*, presuda od 5. decembra 2012. godine; kao i predmet ESLJP-a [Ruiz Toria protiv Španije](#), br. 18390/91, presuda od 9. decembra 1994. godine.
65. Podnosilac zahteva dodaje da bi njemu, s obzirom na to da se njegov zahtev za međunarodnu zaštitu, odnosno zahtev za azil, nalazi u postupku pred Osnovnim sudom i da može trajati godinama, trebalo meru pritvora koja mu je izrečena rešenjem [PK. br. 117/21] Osnovnog suda od 11. avgusta 2021. godine, zameniti blažom kaznom ili boravkom u Centru za tražioce azila u Lipljanu.
66. Podnosilac zahteva navodi da osporenom presudom Vrhovnog suda nije sagledano suštinsko pitanje, odnosno rok zastarelosti izvršenja kazne predviđen članom 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) KZRK-a koji je bio na snazi u trenutku kada je presuda nadležnog suda u Turskoj postala pravosnažna. Prema podnosiocu zahteva, Vrhovni sud se zadovoljio opštim nalazom da se prema ovoj odredbi izrečena kazna ne može izvršiti po proteku 3 (godine) od izrečene kazne zatvora od preko 1 (jedne) godine, i da se prema stavu 6. člana 110. (Otpočinjanje i prekid vremena potrebnog za zakonsku zastarelost izvršenja) KZRK-a iz 2012. godine, zastarelost izvršenja kazne u svakom slučaju zabranjuje kada je proteklo dvostruko vreme zastarelosti. Shodno tome, podnosilac zahteva dodaje da usled neobrazloženja roka zastarelosti izvršenja kazne kao njegovog suštinskog navoda i nepozivanja na dokaze i činjenice koje se nalaze u spisima predmeta, osporena presuda Vrhovnog suda ne ispunjava kriterijume obrazložene sudske odluke i rezultira proizvoljnim i očigledno nerazumnim zaključcima za njega.
67. Podnosilac zahteva pred Sudom takođe traži i uvođenje privremene mere u odnosu na odluku [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine, kojom je data saglasnost za njegovo izručenje Turskoj na osnovu rešenja [PK. br. 2/2024] Osnovnog suda od 4. marta 2024. godine u vezi sa krivičnim delima "Falsifikovanje službenih isprava" iz člana 204/1 i "Krađa stvari odložene na čuvanje" iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske, kažnjivim i po KZRK-u. S tim u vezi, podnosilac zahteva naglašava da se u predmetnoj odluci uopšte ne pominje postupak azila, iako je Ministarstvo pravde bilo upoznato sa njim.
68. Prema navodima podnosioca zahteva, njegovo izručenje Turskoj predstavlja povredu stavova 2. i 3. člana 17. (Klauzula nediskriminacije i standardi ljudskih prava) Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima koji zabranjuju izručenje kada postoje osnovani razlozi da traženo lice može biti podvrgnuto mučenju ili svirepom, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju ili kada može biti povreda

međunarodnog prava i drugih standarda ljudskih prava. Takođe, podnosilac zahteva dodaje da se njegovim izručenjem krši član 5. (Zabrana proterivanja ili vraćanja (Non-refoulement)) Zakona o azilu, iz razloga što isti zabranjuje proterivanje ili vraćanje podnosioca zahteva u granice teritorije na kojoj će biti ugrožen njegov živog ili sloboda zbog rase, religije, nacionalne pripadnosti, članstva u određenoj društvenoj grupi ili njegovih političkih uverenja.

69. Podnosilac zahteva traži uvođenje privremene mere sa obrazloženjem da on u slučaju izručenja Turskoj rizikuje da bude podvrgnut mučenju, nečovečnom i ponižavajućem postupanju zabranjenom članom 3. (Zabrana mučenja) EKLJP, kao rezultat pripadnosti društvenoj grupi poznatoj kao "FETO/PDY" i njegovog učešća u protestu ove organizacije kod jednih novina, zbog čega je i zadržan od strane turske policije. Povodom navoda o potencijalnom riziku u slučaju izručenja, podnosilac zahteva se poziva na niz međunarodnih izveštaja i predmeta ESLJP-a [Ozdil i drugi protiv Republike Moldavije](#), br. 42305/18, presuda od 11. septembra 2019. godine; [Tarakhel protiv Švajcarske](#), br. 2917/12, presuda od 4. novembra 2014. godine; [Soering protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 14038/88, presuda od 7. jula 1989. godine; i [M.S.S protiv Belgije i Grčke](#), br. 30696/09, presuda od 21. januara 2011. godine.
70. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda (i) da proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a; (iii) da proglasi ništavom presudu [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od 21. marta 2024. godine; (iv) da poništi odluku [br. 199/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine o izručenju do donošenja konačne odluke u postupku azila; i (v) da proglasi da ova presuda stupa odmah na snagu.

Komentari Ministarstva pravde

71. Dana 25. avgusta 2024. godine, Ministarstvo pravde je dostavilo Sudu komentare u vezi sa zahtevom podnosioca zahteva, kojima je priložilo odluke redovnih sudova povodom zahteva podnosioca zahteva za odlaganje izvršenja odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde i presude [P. br. 884/2023] Osnovnog suda u Peći-Opšte odeljenje od 3. maja 2023. godine.
72. Ministarstvo pravde je istaklo da je Policija Kosova uhapsila podnosioca zahteva, dana 5. jula 2021. godine, na osnovu međunarodnog naloga za hapšenje koji je izdao Interpol. Prema navodima Ministarstva pravde, nakon hapšenja podnosioca zahteva, Ministarstvo pravde Turske je podnelo tom Ministarstvu 5 (pet) zahteva za njegovo izručenje.
73. Nadalje, Ministarstvo pravde dodaje da je, dana 8. aprila 2022. godine, Ministarstvo pravde Turske dostavilo četvrti zahtev za izručenje podnosioca zahteva radi izdržavanja kazne zatvora koju je izrekao Osnovni krivični sud br. 5 u Karsiyaka u Izmiru, zbog izvršenja krivičnog dela "Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske. Povodom ovog zahteva, dana 28. jula 2022. godine, Osnovni sud je rešenjem [PK. br. 116/2022] dozvolio izručenje podnosioca zahteva, koje rešenje je Apelacioni sud, dana 15. avgusta 2022. godine, potvrdio svojim rešenjem [PN. br. 845/2022]. Ministarstvo pravde ističe da je gore navedene odluke Vrhovni sud poništio rešenjem [Pml. br. 377/2022] i vratio predmet na ponovno odlučivanje. Prema komentarima Ministarstva pravde, Osnovni sud je u ponovnom odlučivanju ponovo dozvolio izručenje, i tu odluku je kasnije potvrdio Apelacioni sud, i na kraju Vrhovni sud svojom presudom [Pml. br. 184/2024], koju pred Sudom osporava podnosilac zahteva.

74. Ministarstvo pravde svojim komentarima obaveštava Sud da je poslednji zahtev turskih vlasti za izručenje podnosioca zahteva podnet krajem 2023. godine, u vezi sa krivičnim delima “*Falsifikovanje službenih isprava*” iz člana 204/1 i “*Krađa stvari odložene na čuvanje*” iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske. U vezi sa ovim zahtevom, Ministarstvo pravde dodaje da je Osnovni sud, rešenjem [PK. br. 2/2024], dozvolio njegovo izručenje, koja odluka je potvrđena rešenjem [PN. br. 500/2024] Apelacionog suda, nakon kojih je Ministarstvo pravde odlukom [br. 99/2024] dalo saglasnost za njegovo izručenje.
75. Ministarstvo pravde, pred Sudom, navodi da krivična dela zbog kojih turske vlasti traže podnosioca zahteva, kako zbog izdržavanja kazne, tako i zbog krivičnog gonjenja, nisu politička dela niti su sa njima povezana, kao i da se isti traži zbog gore navedenih krivičnih dela, a ne zbog rase, vere, pola, državljanstva, političkog uverenja, nacionalne pripadnosti i jezika. S tim u vezi, Ministarstvo pravde dodaje da Interpol odbija objavljivanje međunarodnih poternica za licima koja traži Turska koja su pripadnici pokreta “Feto”, dok se u slučaju podnosioca zahteva isti nalazi na listi traženih lica u Interpolu.
76. U komentarima dostavljenim Sudu, Ministarstvo pravde naglašava činjenicu da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo i na teritoriji Republike Kosovo, za koje ga je Osnovni sud u Peći oglasio krivim presudom [P. br. 884/21] od 4. maja 2023. godine. Prema navodima Ministarstva pravde, isti je podneo zahtev za međunarodnu zaštitu nakon objavljivanja gore navedene presude i nakon što su 3 (tri) odluke o izručenju postale pravosnažne. S tim u vezi, Ministarstvo pravde dodaje, “[...] član 6. Zakona 04/L-213 o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima, koji je u ovom slučaju specijalni zakon i koji je u potpunom skladu sa Konvencijom Saveta Evrope o izručenju i njenim dodatnim protokolima, utvrđuje da se lica kojima je dat politički azil u Republici Kosovo, ne mogu izručivati protiv svoje volje, ali da nakon prijema zahteva za izručenje (član 6. stav 3) odluka na osnovu koje je dat politički azil nema obavezujuće dejstvo za postupke izručenja”.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 27.

[Zabrana mučenja, surovog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja]

“Niko ne sme biti izložen mučenju, surovom neljudskom ili ponižavajućem postupanju”.

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda. [...]”

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 3. (Zabrana mučenja)

“Niko ne sme biti podvrgnut mučenju, ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju”.

Član 6. (Pravo na pravično suđenje)

“1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde”.

Sporazum o izručenju između Vlade Republike Kosovo i Vlade Republike Turske, donesen Ukazom [DMN-013-2011] od 11. jula 2011. godine

Član 1. Obaveza izručenja

“1. Stranke se obavezuju da će u skladu sa odredbama i pod uslovima utvrđenim u ovom Sporazumu, jedna drugoj izručivati sva lica protiv kojih su nadležni organi strane molilje pokrenuli sudski postupak zbog krivičnog dela ili se traže od strane navedenih organa radi izvršenja kazne ili naloga za hapšenje.

2. Za potrebe ovog Sporazuma, izraz “nalog za hapšenje” označava svaki nalog koji sadrži lišavanje slobode koje je izrekao krivični sud kao dopunsku kaznu ili zamenu za kaznu zatvora”.

Član 22. Načelo specijalnosti

“1. Izručeno lice ne može biti gonjeno, osuđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili naloga za hapšenje za neko drugo krivično delo izvršeno pre izručenja, osim onog na osnovu kojeg je izručeno, takođe ne može mu se ograničiti lična sloboda osim u sledećim slučajevima:

- 1) Ako stranka koja ga je izručila da svoju saglasnost. Molba za saglasnost se podnosi zajedno sa dokumentima navedenim u članu 14. i sudski zapisnik o svakoj izjavi koje je dalo izručeno lice u vezi sa predmetnim delom. Saglasnost se mora dati u slučajevima kada je krivično delo zbog koga se traži predmet izručenja u skladu sa odredbama ovog Sporazuma.*
- 2) Ako lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države kojoj je bilo predato, ili, ako se posle napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo.
[...]*

Zakon br. 04/L-213 o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima

Član 6. (Opšte odredbe)

“1. Lice koje druga država traži radi krivičnog postupka ili radi izvršenja kazne, može da bude izručeno iz Republike Kosovo toj državi prema uslovima predviđenim ovim zakonom.

2. Sledeća lica se ne mogu izručivati protiv svoje volje:

2.1. Državljeni Republike Kosova, osim ako drugačije nije predviđeno međunarodnim ugovorom između Republike Kosovo i države molilje, kako je predviđeno u članu 35 stav 4 Ustava Republike Kosova. Međunarodni ugovor može biti ugovoren sa ciljem izručivanja jednog lica;

2.2. Lica kojima je dat politički azil u Republici Kosovo;

2.3. Stranci koji uživaju imunitet u nadležnosti Republici Kosovo, u granicama međunarodnih obaveza koje je preuzela Republika Kosovo.

3. Status državljana Republike Kosovo ili političkog izbeglice se određuje od dana prijema zahteva za izručenje”.

Član 11. (Istek perioda zastarevanja)

“Izručenje traženog lica se ne dozvoljava u slučajevima kada je, prema domaćem zakonu ili zakonu države molilje, istekao period zastarevanja za krivično gonjenje ili izvršenje kazne”.

Član 17. (Klauzula nediskriminacije i standardi ljudskih prava)

1. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da zahtevom za izručenje podnetim u cilju krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove/njene rase, vere, pola, nacionalnosti, političkih mišljenja, etničke pripadnosti, jezika, invaliditeta, seksualnih orijentacija ili udruživanja u bilo koju društvenu grupu ili položaja lica u društvu, može biti naneta šteta zbog bilo kojeg od ovih razloga.

2. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da lice čije se izručenje traži može da bude podvrgnuto mučenju ili svirepom, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

3. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje razlozi da se veruje da licu, u državi molilji neće biti obezbeđene minimalne garancije na pravično suđenje, kako je predviđeno Ustavom Republike Kosovo.

4. Izručenje traženo radi izvršenja kazne izrečene presudom u odsustvu se daje ukoliko postupci protiv lica nisu poštovali minimum prava na odbranu priznatog bilo kojem licu optuženom za počinjeno krivično delo. Međutim, izručenje se može dozvoliti ukoliko država molilja daje dovoljna uveravanja da garantuju da traženo lice ima pravo na ponovno suđenje koje će zaštititi njegova ili njena prava na odbranu.

5. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje sumnje da će lice biti ili mu je bilo suđeno i kažnjeno je u državi molilji od strane vanrednog ili privremenog suda, osim ako

država molilja pruža uveravanja koja se smatraju dovoljnim da garantuju da će suđenje sprovesti redovan sud, u skladu sa zakonom.

6. Izručenje nije dozvoljeno iz bilo kog drugog osnovanog razloga koji bi se smatrao kršenjem međunarodnog prava ili drugih standarda ljudskih prava..

Zakon br. 08/L-026 o izmeni i dopuni Zakona br. 04/L-213 o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima

Član 17/A (Pravilo specijalnosti)

“1. Izručenje se neće odobriti ukoliko nisu ispunjeni sledeći uslovi:

1.1. traženo lice neće biti osuđeno u državi molilju bez saglasnosti Republike Kosova iz bilo kojeg razloga koji se dogodio pre njegovog izručenja, osim dela za koje je izručenje dozvoljeno, niti će biti ograničeno na njegovu ličnu slobodu, ili da bude gonjen kroz mere koje nisu mogle da se preduzmu zbog njegovog odsustva;

1.2. traženo lice neće biti izručeno, prebačeno ili deportovano u treću državu bez pristanka Republike Kosova; i

1.3. Traženo lice može napustiti državu molilju nakon završetka sa konačnom odlukom sa postupcima za koje je dozvoljeno izručenje.

2. Zahtev da država molilja treba da poštuje pravilo specijalnosti ne treba ukloniti, osim ukoliko je:

2.1. data saglasnost Republike Kosova za krivično gonjenje ili da se izvrši kazna ili druga krivična sankcija za dodatno krivično delo, kao što je definisano u članu 35A ili za ponovno izručenje, predaju ili proterivanje u drugoj stranoj državi kao što je definisano u članu 35B;

2.2 traženo lice nije napustio državu molilju u roku od mesec dana nakon završetka procedure za koje je odobreno njegovo izručenje iako je imao priliku i pravo da to učini.

3. Traženo lice se nakon napuštanja države molilje vratilo ili je poslato tamo od treće države. Neće se kršiti pravo države molilje da ispituje traženo lice u cilju pripreme zahteva za odobrenje.

4. Privremeno uslovno puštanje bez naredbe kojom se ograničava sloboda kretanja traženog lica, imaće isti efekat kao i okončanje postupka konačnom odlukom prema stavu 1. podstav 1.3 i stavu 2. ovog člana”.

Krivični zakonik br. 06/L-074 Republike Kosovo

Član 267. (Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih i analognih supstanca)

“1. Ko neovlašćeno kupi, ili poseduje u nameri da proda ili rastura, ili nudi na prodaju supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne i njima analogne supstance, kazniće se novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od dve (2) do osam (8) godina.

2. Ko neovlašćeno rastura, prodaje, prevozi, isporučuje, posreduje, šalje ili isporučuje u tranzitu supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne supstance ili analogne supstance, u nameri rasturanja, prodaje ili

nuđenja na prodaju, kazniće se novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od dve (2) do dvanaest (12) godina.

3. Ko neovlašćeno izvozi ili uvozi supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne ili analogne supstance, kazniće se novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju od tri (3) do deset (10) godina.

4. Za potrebe ove glave, reč „analogna“ podrazumeva svaku supstancu koja nije odobrena i čija je hemijska struktura u osnovi slična strukturi supstanci i preparata koji su proglašeni za opojne droge ili psihotropne supstance i čije efekte takva analogna supstanca oponaša.

5. Opojne droge, psihotropne supstance ili analogne supstance, kao i pribor i oprema za proizvodnju, rasturanje ili transport biće oduzeti”.

Član 313. (Krađa)

“1. Ko uzme tuđu imovinu koja se procenjuje na iznos od pedeset (50) ili više evra u nameri da protivpravno pribavi imovinsku korist za sebe ili drugo, kazniće se novčanom kaznom i kaznom zatvora u trajanju do tri (3) godine.

2. Ako je vrednost ukradene imovine manja od pedeset (50) evra, izvršilac će se kazniti novčanom kaznom ili kaznom zatvora u trajanju do šest (6) meseci”.

Član 336. (Krađa identiteta i pristupnog uređaja)

“1. Ko, tokom i u vezi sa bilo kojim drugim krivičnim delom, izuzev članova 114. – 139., svesno prenosi, poseduje ili koristi bez zakonitog ovlašćenja način identifikacije drugog lica, pristupni uređaj ili identifikacione telekomunikacione podatke, kazniće se kaznom zatvora u trajanju do dve (2) godine.

2. Ko, tokom i u vezi sa bilo kojim delom terorizma navedenim u članovima 114. – 139., svesno prenosi, poseduje ili koristi bez zakonitog ovlašćenja, način identifikacije drugog lica, pristupni uređaj ili identifikacione telekomunikacione podatke ili lažan identifikacioni dokument, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do pet (5) godina.

3. Za potrebe ovog člana izraz „način identifikacije“ označava svako ime ili broj koji se može koristiti samostalno ili u vezi sa bilo kojim drugim podatkom kako bi se identifikovao određeni pojedinac, uključujući bilo koje ime, datum rođenja, zvanično izdatu vozačku dozvolu ili lični identifikacioni broj, broj pasoša, identifikacioni broj poslodavca ili poreski identifikacioni broj obveznika, jedinstvene biometrijske podatke, kao što su otisak prsta, profil glasa, slika mrežnjače (retine) oka ili dužice (irisa) oka ili drugih jedinstvenih fizičkih opisa; jedinstveni elektronski identifikacioni broj, adresu ili rutiranje.

4. Za potrebe ovog člana, izraz „pristupni uređaj“ označava bilo koju karticu, tablice, šifru, broj računa, elektronski serijski broj, mobilni identifikacioni broj, lični identifikacioni broj; ili druge telekomunikacione usluge, opremu ili identifikator uređaja; ili druge načine pristupa korisničkom nalogu koji se mogu koristiti, samostalno ili zajedno sa drugim pristupnim uređajem za dobijanje novca, robe, usluga ili bilo koje druge stvari od vrednosti ili se mogu koristiti za iniciranje prenosa sredstava i uključuje „instrumente plaćanja“ definisane u članu 287. ovog zakonika.

5. Za potrebe ovog člana izraz „identifikacioni telekomunikacioni podaci“ označava elektronski serijski broj ili bilo koji drugi broj ili signal koji identifikuje određeni

telekomunikacioni uređaj ili nalog ili specifičnu komunikaciju prenetu iz telekomunikacionog uređaja.

6. Za potrebe stava 2. ovog člana, izraz „falsifikovani identifikacioni dokument“ označava dokument koji je namenjen ili uobičajeno prihvaćen u svrhu identifikacije pojedinaca koji nije izdao državni organ nadležan za izdavanje ili ga je izdao nadležni državni organ, ali je naknadno izmenjen u svrhu prevare i izgleda kao da je ga je izdao nadležni državni organ Vlade Kosova ili nekog političkog ogranka Kosova, strane vlade, političkog ogranka neke strane vlade ili međunarodne vladine organizacije, ili kvazi-vladine organizacije.

7. Pokušaj izvršenja krivičnog dela iz stava 1. ovog člana je kažnjiv”.

Član 395. (Legalizovanje lažnog sadržaja)

“1. Ko dovođenjem u zabludu navede nadležni organ da u javnoj ispravi, registru ili knjizi overi nešto što je neistinito a treba da posluži kao dokaz u nekoj pravnoj stvari, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od tri (3) meseca do pet (5) godina.

2. Ko koristi takvu ispravu, registar ili knjigu iako zna da su lažni, kazniće se kaznom iz stava 1. ovog člana”.

Član 427. (Falsifikovanje službenog dokumenta)

“1. Službeno lice koje u službenu ispravu, registar ili službene spise unese lažne podatke ili ne unese potrebne podatke, ili svojim potpisom ili službenim pečatom overi službenu ispravu, registar ili službene spise koji sadrže lažne podatke, ili omogućiti da se sačini takva isprava, registar ili spisi sa lažnim sadržajem, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od šest (6) meseci do pet (5) godina.

2. Službeno lice koje u obavljanju svojih poslovnih aktivnosti koristi lažnu službenu ispravu, lažni registar ili lažne službene spise kao da su istiniti, ili koje uništi, sakrije, ošteti ili na drugi način učini neupotrebljivim službenu ispravu, registar ili službene spise, kazniće se kaznom iz stava 1. ovog člana”.

Krivični zakonik br. 04/L-082 Republike Kosovo

Član 107. (Otpočinjanje i zastoj zakonske zastarelosti u krivičnom gonjenju)

“1. Period zakonske zastarelosti u krivičnom gonjenju počinje danom izvršenja krivičnog dela. Ukoliko se posledica izvršenog krivičnog dela javi kasnije, period zastarelosti počinje teći od trenutka nastupanja posledice.

2. U slučaju krivičnog dela izvršenog protiv lica mlađeg od osamnaest (18) godina, period zastarelosti počinje teći od trenutka kada lice napuni osamnaest (18) godina.

3. Period zakonske zastarelosti neće teći za vreme za koje gonjenje po zakonu ne može biti otpočeto ili nastavljeno, uključujući, ali ne ograničavajući se na sledeće okolnosti:

3.1. kada je izvršilac van teritorije Republike Kosovo i to izazove zastoj u postupku;

3.2. kada se za izvršiocem traga po poternici;

3.3. kada glavni tužilac, u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku, traži dokaze van teritorije republike Kosovo;

3.4. u toku procedure nagodbe o priznanju krivice.

[...]"

Član 108.
(Zakonska zastarelost izvršenja kazni)

"1. Sem ukoliko nije drugačije predviđeno ovim zakonikom, izrečena kazna se ne može izvršiti po proteku sledećih vremenskih perioda:

- 1.1. trideset (30) godina od izrečene kazne doživotnog zatvora;*
- 1.2. dvadeset (20) godina od izrečene kazne zatvora od preko deset (10) godina;*
- 1.3. deset (10) godina od izrečene kazne zatvora od preko pet (5) godina;;*
- 1.4. pet (5) godina od izrečene kazne zatvora od preko tri (3) godine;*
- 1.5. tri (3) godine od izrečene kazne zatvora od preko jedne godine;*
- 1.6. dve (2) godine od izrečene kazne zatvora do godinu dana ili novčane kazne.*

2. Zastarelost izvršenja kazni neće biti računata ukoliko se osuđeno lice ne pojavi ili se ne preda da bi služilo kaznu zatvora".

Član 110.
(Otpočinjanje i prekid vremena potrebnog za zakonsku zastarelost izvršenja)

"1. Vreme zakonske zastarelosti izvršenja kazne počinje teći od dana pravosnažnosti presude i, u slučaju opoziva alternativne kazne, na dan pravosnažnosti odluke o opozivu.

2. Vreme zakonske zastarelosti ne teče za vreme dok se izvršenje kazne zakonski ne može izvršiti.

3. Ukoliko je kazna smanjena amnestijom ili odlukom suda po vanrednom pravnom leku, vreme otpočinjanja roka zastarelosti počinje teći od nove presude, dok se rok zastarelosti računa po prethodnoj presudi.

4. Vreme potrebno za zakonsku zastarelost se prekida svakim delovanjem nadležnog tela u svrhe izvršenja kazne.

5. Novo vreme zakonske zastarelosti počinje teći nakon svakog prekida. 6. Izvršenje kazne se zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme potrebno za zastarelost. 7. Odredbe stavova 2. do 5. ovog člana će se takođe primeniti na zakonsku zastarelost dopunskih kazni i mera obaveznog lečenja".

Zakon br. 06/L-026 o azilu

Član 5.
(Zabrana proterivanja ili vraćanja (Non -refoulement))

"1. Republika Kosova ne treba da protera ili vrati podnosioca zahteva, izbeglicu, lice pod dodatnom zaštitom ili lice pod privremenom zaštitom na bilo koji način na granicama teritorije, gde će se ugrožavati njegov život ili sloboda zbog rase, religije, nacionalne pripadnosti, članstva u određenoj društvenoj grupi ili političkih uverenja.

2. Koristi iz stava 1 ovog člana ne mogu biti zatražena od strane podnosioca zahteva izbeglice, lica sa dodatnom zaštitom ili lica pod privremenom zaštitom, za koja postoje jaki razlozi da se veruje da predstavljaju opasnost po bezbednost Republike Kosova ili koja, pošto su osuđena pravosnažnom presudom za naročito teško krivično delo, predstavljaju opasnost po bezbednost Republike Kosova.

3. U slučajevima iz stava 2 ovog člana, dozvola boravka će biti oduzeta nekom licu, ali se ne će vratiti, proterati ili izručiti iz razloga koji proizilaze iz prava na život i zabrane mučenja, okrutnog, nehumanog ili ponižavajućeg tretmana ili kažnjavanje”.

Član 61. (Prvostepena odluka)

“1. DDAM donosi odluku kojom:

1.1. priznaje status izbeglice;

1.2. odbija status izbeglice a priznaje status dodatne zaštite;

1.3. odbija zahtev za međunarodnu zaštitu;

1.4. prekida postupak za utvrđivanje statusa međunarodne zaštite.

2. DDAM donosi pisanu odluku i u slučajevima kada se zahtev za međunarodnu zaštitu odbije, činjenični i pravni razlozi moraju biti navedeni u dotičnoj odluci, kao i informacije vezane za mogućnost podnošenja žalbe”.

Član 63. (Neosnovani zahtev)

“1. DDAM će u ubrzanom postupku odbiti zahtev za međunarodnu zaštitu koji se smatra neosnovanim u skladu sa proceduralnim garancijama predviđenim ovim zakonom, ukoliko:

1.1. podnosilac zahteva, u trenutku dostave svog zahteva ili odgovarajućih činjenica, je pokrenuo samo pitanja koja se ne odnose na razmatranje ukoliko se on ili ona kvalifikuje kao korisnik međunarodne zaštite u skladu sa ovim zakonom;

1.2. podnosilac zahteva dolazi iz sigurne zemlje porekla, u smislu ovog Zakona; ili

1.3. podnosilac zahteva prevario nadležni organ dostavljanjem lažnih podataka ili dokumenata, ili prikrivanjem relevantnih informacija ili dokumenata koji dokazuju njegov ili njen identitet ili državljanstvo, u koliko bi to negativno uticalo na odluku; ili

1.4. postoji mogućnost da je podnosilac zahteva iz loših pobuda uništio ili prikrivio lične ili putne isprave koje bi pomogle u utvrđivanju njegovog ili njenog identiteta ili državljanstva; ili

1.5. podnosilac zahteva daje nepovezanu i protivrečnu izjavu, očigledno lažnu ili nestabilnu, koja je u suprotnosti sa potvrđenim informacijama koje dolaze za zemlju porekla, čineći na taj način neubedljive tvrdnje o tome da li se on ili ona kvalifikuje kao korisnik međunarodne zaštite, u smislu ovog zakona;

1.6. podnosilac zahteva je podneo još jedan zahtev za međunarodnu zaštitu koji nije prihvatljiv prema članu 64 ovog zakona, ili

1.7. podnosilac zahteva podnosi zahtev samo da bi odložio ili sprečio neku raniju odluku koja bi za posledicu imala njegovo ili njeno udaljavanje; ili

1.8. podnosilac zahteva je ušao na teritoriju Republike Kosova nezakonito ili je nezakonito produžio boravak u Republici Kosovu, bez održivih razloga, nije se prijavio nadležnom organu, nije podneo zahtev za međunarodnu zaštitu što je pre bilo moguće, imajući u obzir okolnosti njegovog ili njenog ulaska; ili

1.9. podnosilac zahteva odbija postupak u skladu sa obavezama za davanje otisaka prstiju prema članu 34 ovog zakona;

1.10. podnosilac zahteva, zbog ozbiljnih razloga se može smatrati opasnim za javnu bezbednost ili javni red Republike Kosova ili podnosilac zahteva je prisilno proteran iz ozbiljnih razloga za javnu bezbednost ili javni red, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

2. Nadležni organ će blagovremeno obavestiti podnosioca o primeni koncepta sigurne zemlje porekla, kako bi mu/joj se omogućilo da se suprotstavi primeni koncepta sigurne zemlje porekla u kontekstu lične prirode i okolnosti u smislu njegovih/njenih kvalifikacija da bi dobio/la međunarodnu zaštitu po ovom Zakonu.

3. Odredbe člana 60 ovog zakona neće se primenjivati na podnosiocima zahteva u ugroženom, položaju koji imaju potrebu za posebne procesne garancije, posebno žrtve mučenja, silovanja ili nekog drugog oblika, psihološko, fizičkog ili seksualnog nasilja, ukoliko ne može da se obezbediti posebna garancija/potrebna podrška.

4. Zahtevi dece bez pratnje se mogu razmatrati i odluka se može doneti samo u skladu sa razlima predviđenim u stv. 1.2, 1.6. i 1.10 ovog člana”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

77. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom.

78. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

79. Sud, takođe, razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je propisano:

Član 47. (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. (Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. (Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. [...]”.

80. Što se tiče ispunjenosti ovih uslova, Sud na početku naglašava da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od 21. marta 2024. godine, nakon iscrpljivanja svih pravnih sredstava utvrđenih zakonom. Podnosilac zahteva je takođe jasno naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokom koji je utvrđen u članu 49. Zakona.

81. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika. Stav (2) pravila 34. Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. U tom smislu, stav (2) pravila 34. precizira:

(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

82. Sud najpre naglašava da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i sudske prakse Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum datog slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon razmatranja njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kako je utvrđeno u stavu (2) pravila 34. Poslovnika. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi koje karakteriše “jasno ili očigledno odsustvo povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi; i na kraju, (iv) “haotični ili nategnuti” navodi (vidi predmete ESLJP-a [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, presuda od 28. januara 2011. godine, stav 55; [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine, i slučajeve Suda [KI04/21](#), podnositeljka [Nexhmije Makolli](#), rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2021. godine, stav 26; i [KI107/21](#), podnosilac [Ramiz Hoti](#), rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine, stav 53).

83. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno prilikom ocene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će na početku podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je on, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagwarantovane Ustavom.

84. U tom smislu, i na početku, Sud podseća da je u predmetu podnosioca zahteva vođeno nekoliko postupaka:

(1) Krivični postupak u Turskoj za nekoliko krivičnih dela, uključujući (i) oglašavanje podnosioca zahteva krivim zbog izvršenja krivičnog dela “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*” iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske, za koje mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, koja je postala pravosnažna dana 4. maja 2018. godine; (iii) krivični postupak pod oznakom [2021/161 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 3-Izmir kao i krivični postupak pod oznakom [2020/500 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 2-Istanbul, zbog osnovane sumnje da je isti izvršio krivična dela “*Proizvodnja i promet opojnih ili*

psihotropnih supstanci” iz člana 188/3 i “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” u saizvršilaštvu iz članova 188/3 i 188/5 Krivičnog zakonika Turske; i (iii) oglašavanje krivim od strane turskih sudskih organa za izvršenje nekoliko krivičnih dela, odnosno od strane: Osnovni sud za teška krivična dela u Istanbulu br. 5 zbog izvršenja krivičnog dela “*Ubistvo bliskog srodnika*”; Osnovni krivični sud u Konya br. 8 zbog izvršenja krivičnog dela “*Krađa zloupotrebom poverenja*” i Osnovni krivični sud u Istanbulu br. 42 zbog izvršenja krivičnog dela “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*”; dok (iv) istog traže vlasti Turske zbog krivičnih dela “*Falsifikovanje zvaničnih isprava*” iz člana 204/1 i “*Krađa stvari odložene na čuvanje*” iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske.

- (2) Postupak povodom 5 (pet) zahteva za izručenje od strane Ministarstva pravde Turske, u vezi sa kojima su vođeni postupci, i to:
- (i) Prvi postupak koji se odnosi na prva 2 (dva) zahteva za izručenje podnosioca zahteva u vezi sa krivičnim delima “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” i “*Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci*” u saizvršilaštvu iz Krivičnog zakonika Turske, koji je rezultirao dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 117/21] Osnovnog suda od 11. avgusta 2021. godine i davanjem saglasnosti za izručenje odlukom Ministarstva pravde;
  - (ii) Drugi postupak koji se odnosi na treći zahtev za izručenje podnosioca zahteva u vezi sa krivičnim delom “*Ubistvo bliskog srodnika*”, “*Krađa zloupotrebom poverenja*” i “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*” iz Krivičnog zakonika Turske, koji je rezultirao dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 124/2021] Osnovnog suda od 27. avgusta 2021. godine, koje je potvrđeno od strane Apelacionog suda rešenjem [PN. br. 500/2024] od 3. aprila 2024. godine, kao i davanjem saglasnosti za izručenje odlukom Ministarstva pravde;
  - (iii) Treći postupak koji se odnosi na četvrti zahtev za izručenje podnosioca zahteva radi izdržavanja kazne zatvora za krivično delo “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*” iz Krivičnog zakonika Turske, koji je rezultirao dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 116/2022], koje je kasnije potvrdio Apelacioni sud, i na kraju, Vrhovni sud presudom [Pml. br. 184/2024] od 3. maja 2024. godine;
  - (iv) Četvrti postupak koji se odnosi na peti zahtev turskih vlasti za izručenje podnosioca zahteva u vezi sa krivičnim delima “*Falsifikovanje zvaničnih isprava*” i “*Krađa stvari odložene na čuvanje*” iz Krivičnog zakonika Turske koji je rezultirao dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 2/2024] Osnovnog suda od 4. marta 2024. godine, koje je potvrđeno rešenjem [PN. br. 500/2024] Apelacionog suda i davanjem saglasnosti za njegovo izručenje odlukom [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine.
- (3) Postupak u vezi davanja saglasnosti Ministarstva pravde za izručenje podnosioca zahteva, kojim je dozvoljeno izručenje, uključujući izručenje podnosioca zahteva radi izdržavanja kazne zatvora zbog krivičnog dela “*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*” iz Krivičnog zakonika Turske, što je rezultiralo dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 116/2022], koju odluku je potom potvrdio Apelacioni sud i, na kraju, Vrhovni sud rešenjem [Pml. br. 184/2024] od 3. maja 2024. godine. Ovaj

postupak je kulminirao presudom [AA. br. 574/2024] Apelacionog suda, koji je odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [A. br. 1980/2024] Osnovnog suda od 24. maja 2024. godine, kao pravilno i zasnovano na zakonu.

- (4) Postupak u vezi sa izvršenjem krivičnog dela "*Legalizovanje lažnog sadržaja*" iz stava 2. u vezi sa stavom 1. člana 395. KZRK-a, izvršenog na Kosovu, za koje je Osnovni sud u Peći, dana 4. maja 2023. godine, presudom [P. br. 884/21], oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje predmetnog krivičnog dela i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja kazna se uz saglasnost podnosioca zahteva može zameniti novčanom kaznom u iznosu od 2.000 (dve hiljade) evra.
- (5) Postupak azila koji je razmotren od strane upravnih organa i trenutno se nalazi na razmatranju u Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za upravne sporove, koji razmatra tužbu protiv odluke [KKR. br. 08/2024] Nacionalne komisije za izbeglice od 3. aprila 2024. godine.
85. Sud podseća da podnosilac zahteva pred Sudom osporava *treći postupak* koji se odnosi na krivično delo "*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske, odnosno osporava presudu [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od 3. maja 2024. godine. Shodno tome, Sud naglašava da ostali gore navedeni postupci i odluke u vezi sa njima, nisu predmet razmatranja pred Sudom. Sledom navedenog, Sud će se ograničiti samo na ocenu ustavnosti osporenih odluka koje se odnose na treći postupak izručenja koji je povezan sa četvrtim zahtevom Turske za izručenje podnosioca zahteva radi izdržavanja kazne zatvora za krivično delo "*Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade*" iz Krivičnog zakonika Turske, koji je rezultirao dozvoljavanjem njegovog izručenja rešenjem [PK. br. 116/2022] Osnovnog suda, koju odluku je potom potvrdio Apelacioni sud i, na kraju, Vrhovni sud presudom [Pml. br. 184/2024] od 3. maja 2024. godine.
86. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim presudom [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda povređena njegova prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP, kao rezultat pogrešne primene zakona i neobrazloženosti sudske odluke, naglašavajući (i) da je za izvršenje kazne koja mu je izrečena nastupila zastarelost, uključujući i relativnu zastarelost prema KZRK-u iz 2012. godine, dana 8. aprila 2022. godine i da se zastarelost izvršenja kazne u svakom slučaju prekida kada protekne dvostruki rok zastarelosti; (ii) redovni sudovi nisu obrazložili svoje odluke po pitanju zastarelosti, što je rezultiralo proizvoljnim i očigledno nerazumnim zaključcima; (iii) da njegovo izručenje Turskoj predstavlja povredu stavova 2. i 3. člana 17. (Klauzula nediskriminacije i standardi ljudskih prava) Zakona o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima koji zabranjuju izručenje kada postoje osnovani razlozi da traženo lice može biti podvrgnuto mučenju ili svirepom, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju ili kada može doći do povreda međunarodnog prava i drugih standarda ljudskih prava; (iv) da dato izručenje krši član 5. (Zabrana proterivanja ili vraćanja (Non-refoulement)) Zakona o azilu, sa obrazloženjem da isti zabranjuje proterivanje ili vraćanje podnosioca zahteva u granice teritorije gde bi bio ugrožen njegov život ili sloboda zbog rase, religije, nacionalne pripadnosti, članstva u određenoj društvenoj grupi ili njegovih političkih uverenja. Takođe, podnosilac zahteva je pred Sudom izneo navode koji se odnose na (v) određivanje mere pritvora koja mu je izrečena, kao i njegov zahtev za uvođenje privremene mere u odnosu na odluku [br. 99/2024] Ministarstva pravde.

87. S druge strane, Ministarstvo pravde tvrdi, između ostalog, (i) da krivična dela zbog kojih turske vlasti traže podnosioca zahteva, kako zbog izdržavanja kazne, tako i zbog krivičnog gonjenja, nisu politička dela niti su sa njima povezana, kao i da se isti traži zbog gore navedenih krivičnih dela, a ne zbog rase, vere, pola, državljanstva, političkog uverenja, nacionalne pripadnosti i jezika; (ii) da Interpol odbija objavljivanje međunarodnih poternica za licima koja traži Turska koja su pripadnici pokreta "Feto", dok se u slučaju podnosioca zahteva isti nalazi na listi traženih lica u Interpolu; i (iii) da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo i na teritoriji Republike Kosovo za koje ga je Osnovni sud u Peći, presudom [P. br. 884/21] od 4. maja 2023. godine, oglasio krivim.
88. Konkretnije, u gore navedenom odgovoru, Ministarstvo pravde je navelo *"Između ostalog, Ustav Interpola utvrđuje određene uslove koji se odnose na ljudska prava i ako postoje sumnje da lice za kojim je Interpol raspisao međunarodnu poternicu može biti subjekt povrede ljudskih prava ili ako je zahtev da se neko lice uvede na listu traženih lica od strane Interpola motivisano, zbog rase, vere, pola, državljanstva, političkog uverenja, etničke pripadnosti, jezika i drugo, Interpol odbija da raspiše međunarodnu poternicu za tim licem. Stoga je upravo iz tog razloga odbio da unese u sistem ili da raspiše međunarodnu poternicu za licima koja traži Turska kao pripadnike takozvane organizacije "Feto"."*
89. Prilikom razmatranja navoda podnosioca zahteva, Sud će, najpre, oceniti da li je član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, kojim se garantuje pravo na pravično i nepristrasno suđenje, primenljiv u okolnostima konkretnog slučaja. Prilikom svoje ocene, Sud će primeniti opšta načela ustanovljena sudskom praksom ESLJP-a i samog Suda, koja se primenjuju u postupcima izručivanja.

(i) Što se tiče prava na pravično suđenje zagantovanog članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP

90. S tim u vezi, Sud naglašava da je sudskom praksom ESLJP-a, na osnovu koje je on u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagantovane Ustavom, utvrđeno da odluke koje se odnose na izručenje nisu povezane sa utvrđivanjem građanskih prava i obaveza podnosilaca ili krivičnom optužbom protiv njega/nje u smislu člana 6. stav 1. EKLJP (vidi predmete ESLJP-a [Penafiel Salgado protiv Španije](#), br. 65964/01, odluka od 16. aprila 2002. godine; [Soering protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 14038/88, presuda od 7. jula 1989. godine; [Ahorugeze protiv Švedske](#), br. 37075/09, presuda od 4. juna 2012. godine; i slučaj Suda [KI10/23](#), podnosilac *Besim Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. februara 2023, stav 72).
91. Prema ESLJP-u i praksi Suda, izuzetno bi se moglo otvoriti pitanje na osnovu člana 6. EKLJP zbog odluke o izručenju u okolnostima u kojima bi pojedinac mogao biti u opasnosti od "očiglednog uskraćivanja" procesnih garancija iz člana 6. EKLJP u državi koja je podnela zahtev (vidi predmet ESLJP-a [Soering protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), citiran iznad, stav 113; i slučaj Suda [KI10/23](#), citiran iznad, stav 73).
92. Međutim, ESLJP je u svojoj praksi naglasio da kada se podnosilac suočava sa izručenjem drugoj državi, koja je ugovorna strana u EKLJP, pretpostavka je da će lice dobiti pravično suđenje, posebno imajući u vidu postojanje pravnih sredstava protiv bilo koje moguće nepravde u toj zemlji, uključujući i eventualno podnošenje zahteva ESLJP-u (vidi predmet ESLJP-a [Stapleton protiv Irske](#), br. 56588/07, odluka od 4. maja 2010. godine, stav 26; i vidi slučaj Suda [KI10/23](#), citiran iznad, stav 76).

93. Pri raščlanjivanju ovog testa, ESLJP smatra da bi trebalo primenjivati isti standard i teret dokazivanja kao i pri ispitivanju izručenja i proterivanja na osnovu člana 1. Protokola 7. EKLJP. U skladu sa tim, na podnosiocu je da dostavi dovoljno dokaza kako bi potvrdio da postoje značajni razlozi da se veruje da bi, kada bi bio udaljen iz države ugovornice, bio izložen stvarnom riziku od podvrgavanja "očiglednom uskraćivanju pravde" (vidi predmete ESLJP-a [Saadi protiv Italije](#), br. 37201/06, presuda od 28. februara 2008. godine).
94. Shodno tome, u konkretnom slučaju, Sud ,kao prvo, primećuje da je Republika Turska strana ugovornica EKLJP, i da se kao takva obavezala da će poštovati obaveze iz EKLJP i da će svakom licu pod svojom jurisdikcijom obezbediti prava i obaveze zagarrantovane EKLJP-om, uključujući i pravo na pravično suđenje zagarrantovano njenim članom 6.
95. Kao drugo, podnosilac zahteva ne tvrdi da će u slučaju izručenja biti podvrgnut narušavanju načela pravičnog suđenja zagarrantovanih članom 6. EKLJP, već navodi da će se suočiti sa postupanjem koje je u suprotnosti sa članom 3. (Zabrana mučenja) EKLJP u državi prijema.
96. Naime, Sud primećuje da se i u sudskoj praksi ESLJP-a, takvi navodi ocenjuju i razmatraju u kontekstu člana 3. (Zabrana mučenja) EKLJP-a i člana 27. Ustava. Shodno tome, Sud će navode podnosioca zahteva koji su izneti u njegovom zahtevu razmotriti i oceniti na osnovu člana 27. [Zabrana mučenja, surovog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja] Ustava u vezi sa članom 3. EKLJP-a.

(ii) U vezi sa načelima koja se odnose na zabranu mučenja i nečovečnog postupanja u kontekstu izručenja i zahteva za azil i njihove primene u konkretnom slučaju

97. Sud na početku naglašava da je na osnovu sudske prakse ESLJP-a, zabrana mučenja i nečovečnog postupanja koja je utvrđena u članu 3. EKLJP-a jedna od temeljnih vrednosti demokratskog društva i takođe civilizacijska vrednost koja je usko povezana sa poštovanjem ljudskog dostojanstva, suštinskog dela EKLJP-a (vidi predmete ESLJP-a [Khlaifia i drugi protiv Italije](#), br. [16483/12](#), presuda od 15. decembra 2016. godine, stav 158; i [Ilias i Ahmed protiv Mađarske](#), br. [47287/15](#), presuda od 21. novembra 2019. godine, stav 124).
98. U tom kontekstu, kako je naglasio ESLJP, države, s obzirom na dobro utvrđeno međunarodno pravo i svoje ugovorne obaveze, uključujući i EKLJP, imaju pravo da kontrolišu ulazak, boravak i proterivanje stranaca. S tim u vezi, ESLJP je pojasnio da pravo na azil nije sadržano ni u EKLJP-u, ni u njenim protokolima (vidi predmet ESLJP-a [Ilias dhe Ahmed protiv Mađarske](#), citiran iznad, stav 125).
99. Međutim, prema sudskoj praksi ESLJP-a, proterivanje, izručenje ili bilo koja druga mera za izručenje stranca može otvoriti pitanje na osnovu člana 3. EKLJP-a, pa time i dovesti do odgovornosti država ugovornica EKLJP-a, kada je opravdano verovati da će dotično lice, ako bude udaljeno, biti izloženo riziku od podvrgavanja postupanju koje je suprotno članu 3. EKLJP, u zemlji prijema. U takvim okolnostima, član 3. EKLJP podrazumeva obavezu da se pojedinac ne udalji u drugu državu (vidi predmete ESLJP-a [Soering protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), citiran iznad, stavovi 90-91, i [Ilias i Ahmed protiv Mađarske](#), citiran iznad, stav 126).

100. Nadalje, ESLJP pojašnjava da ocena da li postoje značajni razlozi da se veruje da je podnositelj zahteva izložen riziku od podvrgavanja postupanju koje je suprotno članu 3. EKLJP, mora biti rigorozna i nužno uključuje ocenu domaćih vlasti, a kasnije i ESLJP-a, u vezi sa uslovima u državi prijema u odnosu na standard iz člana 3. EKLJP. Ovi standardi podrazumevaju da zlostavljanje za koje podnositelj zahteva tvrdi da će mu biti podvrgnut ako bude vraćen, mora da dostigne nivo ozbiljnosti kako bi se primenio delokrug člana 3, a takva ocena se vrši na osnovu svih okolnosti predmeta (vidi predmet ESLJP-a [Ilias i Ahmed protiv Mađarske](#), citiran iznad, stav 127). Ako se utvrdi postojanje takvog rizika, udaljenje podnosioca zahteva bi predstavljalo povredu člana 3. EKLJP-a, bez obzira da li rizik potiče od opšte situacije nasilja, ličnih karakteristika podnosioca zahteva ili kombinacije ova dva poslednja (vidi predmet ESLJP-a [Khasanov i Rakhmanov protiv Rusije](#), br. 28492/15 i 49975/15, presuda od 29. aprila 2022. godine, stav 95).
101. U ovom kontekstu, ESLJP je istakao da on u slučajevima koji se odnose na proterivanje tražioca azila, ne ispituje sam zahtev za azil niti proverava kako države sprovode svoje obaveze na osnovu Konvencije o izbeglicama. Pitanje koje se pokreće je da li postoje delotvorne garancije koje štite podnosioca od proizvoljnog vraćanja, bilo direktnog ili indirektnog, u zemlju iz koje je pobeo. Na osnovu člana 1. EKLJP-a, primarna odgovornost za sprovođenje zagarantovanih prava je na državnim vlastima, uzimajući u obzir i načelo supsidijarnosti (vidi predmet ESLJP-a [F.G. protiv Švedske](#), br. 43611/11, presuda od 23. marta 2016. godine, stav 117).
102. Takođe, ESLJP je ocenio da u slučajevima kada podnositelj zahteva tvrdi da on ili ona pripada grupi koja je sistematski izložena praksi zlostavljanja, zaštita člana 3. EKLJP-a stupa na snagu kada podnositelj dostavi dokaze da postoje ozbiljni razlozi da se veruje u postojanje takvih praksi i u njegovo ili njeno članstvo u takvoj grupi (vidi predmet ESLJP-a [F.G. protiv Švedske](#), citiran iznad, stav 120). Za ESLJP, međutim, treba da bude prihvatljivo, da je ocena koju su izvršili organi države ugovornice adekvatna i dovoljno potkrepljena domaćim materijalom, kao i materijalom iz drugih pouzdanih i objektivnih izvora, kao što su oni drugih država ugovornica ili trećih država, agencija Ujedinjenih nacija i uglednih nevladinih organizacija (vidi predmet ESLJP-a [Shenturk i drugi protiv Azerbejdžana](#), br. 41326/17, presuda od 10. juna 2022. godine, stav 112).
103. Dakle, prema ESLJP-u, države članice su u boljoj poziciji da ocene ne samo činjenice, već, posebno, kredibilitet svedoka, jer su oni ti koji su imali priliku da vide, čuju i procene ponašanje dotičnog lica (vidi predmet ESLJP-a [F.G. protiv Švedske](#), citiran iznad, stav 118).
104. Inače, s druge strane i konkretnije što se tiče postupka azila, u slučajevima kada su državne vlasti propustile da ocene svaki navod o riziku u suprotnosti sa članom 3. EKLJP pre nego što udalje lice koje je podnelo zahtev za azil u njegovu zemlju porekla, Sud je utvrdio propust države da se pridržava proceduralnih obaveza iz člana 3. EKLJP (vidi predmet ESLJP-a [Shenturk i drugi protiv Azerbejdžana](#), citiran iznad, stav 116). Konkretnije, u predmetu *Shenturk i drugi protiv Azerbejdžana*, ESLJP je istakao da domaće vlasti nisu ocenile navode podnosioca zahteva o zlostavljanju u slučaju vraćanja u njihovu državu i da je njihovo udaljenje iz Azerbejdžana u Tursku učinjeno izbegavajući formalne procedure izručenja, što je zapravo, prema ESLJP, bilo "prikriveno izručenje" pri čemu su zaobiđene sve garancije predviđene domaćim i međunarodnim pravom (vidi predmet ESLJP-a [Shenturk i drugi protiv Azerbejdžana](#), citiran iznad, stav 114).

105. Sud, takođe, primećuje da su gore navedena načela odražena i u Zakonu o međunarodnoj saradnji, koji u svom članu 17. (Klauzula nediskriminacije i standardi ljudskih prava) kojim je utvrđeno:

“1. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da zahtevom za izručenje podnetim u cilju krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove/njene rase, vere, pola, nacionalnosti, političkih mišljenja, etničke pripadnosti, jezika, invaliditeta, seksualnih orijentacija ili udruživanja u bilo koju društvenu grupu ili položaja lica u društvu, može biti naneta šteta zbog bilo kojeg od ovih razloga.

2. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko ima osnovanih razloga da se veruje da lice čije se izručenje traži može da bude podvrgnuto mučenju ili svirepom, nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

3. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje razlozi da se veruje da licu, u državi molilji neće biti obezbeđene minimalne garancije na pravično suđenje, kako je predviđeno Ustavom Republike Kosovo.

4. Izručenje traženo radi izvršenja kazne izrečene presudom u odsustvu se daje ukoliko postupci protiv lica nisu poštovali minimum prava na odbranu priznatog bilo kojem licu optuženom za počinjeno krivično delo. Međutim, izručenje se može dozvoliti ukoliko država molilja daje dovoljna uveravanja da garantuju da traženo lice ima pravo na ponovno suđenje koje će zaštititi njegova ili njena prava na odbranu.

5. Izručenje nije dozvoljeno ukoliko postoje sumnje da će lice biti ili mu je bilo suđeno i kažnjeno je u državi molilji od strane vanrednog ili privremenog suda, osim ako država molilja pruža uveravanja koja se smatraju dovoljnim da garantuju da će suđenje sprovesti redovan sud, u skladu sa zakonom.

6. Izručenje nije dozvoljeno iz bilo kog drugog osnovanog razloga koji bi se smatrao kršenjem međunarodnog prava ili drugih standarda ljudskih prava”.

106. Pri primeni ovih standarda, Sud primećuje da je Osnovni sud ocenio da su ispunjeni zakonski uslovi za njegovo izručenje prema Zakonu o međunarodnoj pravnoj saradnji u krivičnim pitanjima i Bilateralnom sporazumu o izručenju, uključujući i ocenu da u njegovom slučaju ne postoji rizik da će isti biti podvrgnut mučenju i nečovečnom i ponižavajućem postupanju. To stoga što podnosilac zahteva nije lice koje se traži zbog političkih dela, vojnih krivičnih dela ili krivičnih dela za koja je propisana kazna smrću ili kazna doživotnog zatvora. Ove nalaze Osnovnog suda potvrdili su i Apelacioni i Vrhovni sud.
107. Sud, takođe, podseća na odgovor Ministarstva pravde u kome se „Ustav Interpola definiše određene uslove koji se odnose na ljudska prava i ako postoje sumnje da lice za koje je Interpol objavilo međunarodnu poternicu može biti predmet povrede ljudskih prava ili zahtev da se neko lice upiše na listu lica koja traži Interpol je motivisan, zbog rase, vere, pola, državljanstva, političkog uverenja, etničke pripadnosti, jezika itd., Interpol odbija da za to lice objavi međunarodnu poternicu. Stoga je upravo iz tog razloga odbila da ih uvrsti u sistem ili da objavi poternicu za osobe koje Turska traži kao članove takozvane organizacije „Feto“; i (ii) da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo i unutar teritorije Republike Kosovo, za koje ga je Osnovni sud u Peći oglasio krivim presudom [P. br. 884/21] od 4. maja 2023. godine.
108. Prema tome, Sud ocenjuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoj navod da pripada ugroženoj grupi i da će se u slučaju njegovog izručenja Turskoj suočiti sa kršenjem člana 3. EKLJP i člana 27. Ustava.

109. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da svojim odlukama, Osnovni i Apelacioni sud nisu obrazložili zastarelost izvršenja kazne u smislu člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) KZRK-a iz 2012. godine, već su im bile dovoljne informacije koje su primljene od turskih vlasti da rok zastarelosti za izvršenje kazne po zakonu u Turskoj za predmetno krivično delo iznosi 10 (deset) godina.
110. Takođe, Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je utvrđenje Osnovnog suda putem rešenja [PK. br. 116/2022] od 29. decembra 2023. godine da je njegov zahtev za azil odbijen jer isti ne može da uživa pravo na azil u potpunoj suprotnosti sa ljudskim pravima iz razloga što, po njegovim navodima, o pravu na azil odlučuje Odeljenje za državljanstvo, azil i migraciju, a ne sud koji ima na razmatranju krivični predmet.
111. Sud, s tim u vezi, primećuje da u konkretnom slučaju postoji Sporazum između Vlade Republike Kosovo i Vlade Republike Turske o izručenju koji je dana 11. jula 2011. godine, proglašen ukazom [DMN-013-2011], u kome je, u njegovom članu 1. [Obaveza izručenja] utvrđeno da *“Stranke se obavezuju da će u skladu sa odredbama i pod uslovima utvrđenim u ovom Sporazumu, jedna drugoj izručivati sva lica protiv kojih su nadležni organi strane molilje pokrenuli sudski postupak zbog krivičnog dela ili se traže od strane navedenih organa radi izvršenja kazne ili naloga za hapšenje”*.
112. U vezi sa napred navedenim, Sud se prvo poziva na član 19. [Sprovođenje međunarodnog prava] Ustava, kojim je predviđeno da *“Svaki međunarodni sporazum ratifikovan od strane Republike Kosovo, nakon što se objavi u Službenom listu Republike Kosovo, postaje deo unutrašnjeg pravnog sistema. Sporazum se sprovodi na direktan način, osim u onim slučajevima kada je to nemoguće i kada sprovođenje istog zahteva donošenje novog zakona”*.
113. U tom smislu, Sud podseća da je Osnovni sud rešenjem [PK. br. 116/2022] od 29. decembra 2023. godine, kada je utvrdio da su ispunjeni zakonski uslovi za dozvoljavanje izručenja podnosioca zahteva Turskoj, sagledao pitanje zastarelosti izvršenja kazne koju mu je izrekao Osnovni krivični sud br. 5 Karsiyaka u Izmiru, zbog izvršenja krivičnog dela *“Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade”*.
114. Konkretnije, kada je reč o pitanju zastarelosti izvršenja kazne, Sud primećuje da je Osnovni sud konstatovao da se iz informacija koje su primljene od vlasti Turske utvrđuje činjenica da je nalog za hapšenje protiv podnosioca zahteva izdat 10. septembra 2018. godine, da nije došlo do njenog prekida i da zastarelost u vezi sa krivičnim delom za koje je osuđen nastupa 4. maja 2028. godine. Pored toga, Sud podseća da je Osnovni sud, u obrazloženju gore navedenog rešenja, na osnovu tačke 1.5 stava 1. člana 108. (Zakonska zastarelost izvršenja kazni) KZRK-a iz 2012. godine, utvrdio da nije došlo do zastarelosti izvršenja kazne. U tom smislu, Osnovni sud je obrazložio da se tom odredbom *“[...] predviđa rok zastarelosti od 3 godine, a dvostruko vreme ovog roka je 6 godina”*.
115. Nadalje, u vezi sa zastarevanjem izvršenja kazne, Sud naglašava da se Apelacioni sud u potpunosti složio sa ocenom Osnovnog suda, utvrdivši da na osnovu informacija koje su primljene od turskih vlasti, zastarelost izvršenja kazne koja je izrečena podnosiocu zahteva nastupa 4. maja 2028. godine.
116. Takođe, povodom ovog navoda, Sud podseća da je Vrhovni sud, svojom presudom odbio kao neosnovan navod podnosioca zahteva o zastarelosti izvršenja kazne koji je iznet zahtevom za zaštitu zakonitosti. U ovom aspektu, Sud primećuje da se u vezi sa zastarelošću

izvršenja kazne izrečene podnosiocu zahteva, Vrhovni sud pozvao na zakon obe države. Na početku, Vrhovni sud je istakao da prema zakonu Turske, zastarelost izvršenja predmetne kazne nastupa protekom 10 (deset) godina od pravosnažnosti osuđujuće presude. Nakon toga je, pozivajući se na KZRK iz 2012. godine, utvrdio da *“Shodno članu 108. stav 1.5 KZRK-a, koji je bio na snazi u vreme kada je presuda postala pravosnažna, izrečena kazna se ne može izvršiti po isteku roka od (3) godine od izricanja kazne zatvora od preko 1 (jedne) godine, dok se u skladu sa članom 110. stav 6. KZRK-a, izvršenje kazne zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme roka zastarelosti”*. Što se pak tiče relativnog roka, Vrhovni sud je utvrdio da takva zastarelost ne teče za vreme kada se za učinioem traga po nalogu za hapšenje.

117. S tim u vezi, Sud podseća da je postupak koji je rezultirao donošenjem osporene presude Vrhovnog suda odnosio na osudu podnosioca zahteva i njegovim oglašavanjem krivim za izvršenje krivičnog dela *“Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade”* iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske, za koje mu je Osnovni krivični sud br. 5 Karsiyaka u Izmiru izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine. Sud primećuje da je gore navedena odluka, dana 4. maja 2018. godine, postala pravosnažna.
118. S tim u vezi, Sud se poziva na KZRK, koji (i) u podstavu 1.5 stava 1. člana 108, utvrđuje da sem ukoliko nije drugačije predviđeno ovim zakonikom, izrečena kazna se ne može izvršiti po proteku tri (3) godine od izrečene kazne zatvora od preko jedne (1) godine; (ii) u stavu 4. člana 110, utvrđuje da se rok zastarelosti prekida svakim delovanjem pokrenutim od strane nadležnog organa u svrhu izvršenja kazne; (iii) u stavu 6. člana 110, utvrđuje da se izvršenje kazne zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme roka zastarelosti.
119. Na osnovu gore navedenih odredbi, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva osuđen pravosnažnom odlukom dana 4. maja 2018. godine. U međuvremenu, turske vlasti su podnosile zahteve za izručenje podnosioca zahteva. Apelacioni sud je pravosnažnom odlukom odlučio o izručenju podnosioca zahteva u vezi sa gore navedenim krivičnim delom, rešenjem [PN. br. 157/2024] od 7. februara 2024. godine. Prema tome, proizilazi da od osude podnosioca zahteva pa do donošenja gore navedenog rešenja Apelacionog suda od 7. februara 2024. godine, nije protekao rok od šest (6) godina za apsolutnu zastarelost, ni po zakonodavstvu Kosova.
120. Iz spisa predmeta takođe proizilazi da je protiv podnosioca zahteva pokrenut krivični postupak sa oznakom [2021/161 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 3- Izmir, kao i krivični postupak sa oznakom [2020/500 Esas] pred Osnovnim sudom za teška krivična dela br. 2-Istanbul, zbog osnovane sumnje da je isti izvršio krivična dela *“Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci”* iz člana 188/3 i *“Proizvodnja i promet opojnih ili psihotropnih supstanci”* u saizvršilaštvu iz članova 188/3 i 188/5 Krivičnog zakonika Turske u vezi sa kojim je zatraženo izručenje.
121. U tom kontekstu, Sud ocenjuje da podnosilac zahteva nije argumentovao kako je primena zakona u odnosu na zastarevanje od strane Vrhovnog suda i nižestepeni sudova očigledno pogrešno ili proizvoljno i kako je moglo rezultirati *“proizvoljnim zaključcima”* za njega.
122. Sud, takođe, smatra da je Vrhovni sud, ali i nižestepeni sudovi, odgovorili na suštinske navode podnosioca zahteva. Shodno tome, Vrhovni sud je došao do ovog zaključka nakon što je razmotrio obrazloženje Osnovnog suda kada je utvrdio da su ispunjeni zakonski uslovi za izručenje podnosioca zahteva, njegovu žalbu izjavljenu Apelacionom sudu,

obrazloženje dato od strane Apelacionog suda, kao i njegov zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podnet Vrhovnom sudu.

123. Sud, takođe, primećuje da podnosilac zahteva pred Sudom naglašava da se njegovim izručenjem krši član 5. (Zabrana proterivanja ili vraćanja (Non-refoulement)) Zakona o azilu, sa obrazloženjem da isti zabranjuje proterivanje ili vraćanje podnosioca zahteva u granice teritorije gde će njegov život ili sloboda biti ugroženi zbog rase, religije, nacionalne pripadnosti, članstva u određenoj društvenoj grupi ili njegovih političkih uverenja.
124. U ovom aspektu, Sud prvo primećuje da iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva podneo zahtev za azil nadležnim organima 2023. godine, odnosno 5 (pet) godina nakon ulaska u Republiku Kosovo i 2 (dve) godine nakon hapšenja od strane policijskih organa. U vezi sa ovim postupkom, Sud ističe da su redovni sudovi, a konkretnije Apelacioni sud rešenjem [PN. br. 157/2024], istakli da su postupci povodom zahteva za azil još uvek u toku i da se u njegovom slučaju još uvek *“ne radi o pravosnažnoj odluci upravnog organa”*.
125. S tim u vezi, Sud je pitanje rizika od mogućnosti da se po njegovom vraćanju suoči sa rizikom da bude podvrgnut postupanju koje je u suprotnosti sa članom 3. EKLJP, razmotrio prethodno u ovom rešenju na osnovu sudske prakse ESLJP-a.
126. Sud, takođe, naglašava da bi na osnovu sudske prakse ESLJP-a, kao što je prethodno objašnjeno, udaljenje lica koje je podnelo zahtev za azil u njegovu zemlju porekla, bilo u suprotnosti sa članom 3. EKLJP, ako su državni organi propustili da prethodno ocene svaki navod o riziku od zlostavljanja u zemlji porekla.
127. S tim u vezi, Sud se poziva i na član 6. (Opšte odredbe) Zakona o međunarodnoj saradnji, kojim je utvrđeno:
- “[...]*
2. Sledeća lica se ne mogu izručivati protiv svoje volje:
[...]
2.2. Lica kojima je dat politički azil u Republici Kosovo;
[...]
3. Status državljanina Republike Kosovo ili političkog izbeglice se određuje od dana prijema zahteva za izručenje”.
128. S tim u vezi, Sud ukazuje na činjenicu da je podnosilac zahteva, u vezi sa odlukom [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine u vezi sa dozvoljavanjem njegovog izručenja iz Republike Kosovo u Republiku Tursku, pokrenuo sudske postupke, koji nisu predmet razmatranja putem aktuelnog zahteva, jer on nije osporavao iste pred Sudom.
129. Shodno tome, Sud ocenjuje da navodi podnosioca zahteva o ustavnim povredama predstavljaju navode koji su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama zbog jasnog ili očiglednog odsustva povrede, kako je utvrđeno u stavu (2) pravila 34. Poslovnika.
130. U tom smislu, Sud ponavlja da se u odnosu na podnosioca zahteva vode i drugi sudski postupci, uključujući postupak u vezi sa odlukom [br. 99/2024] Ministarstva pravde o njegovom izručenju iz Republike Kosovo u Republiku Tursku i postupak povodom njegovog zahteva za azil, međutim, pred Sudom nisu bili predmet razmatranja ovi postupci pošto isti nisu ospreni pred Sudom od strane podnosioca zahteva. Prema tome, odlučivanje Suda u

vezi sa sadašnjim zahtevom ne prejudicira odlučivanje nadležnih institucija u vezi sa tim postupcima.

(iii) Povodom navoda o određivanju mere pritvora

131. Sud, takođe, podseća da podnosilac zahteva pred Sudom izričito osporava određivanje mere pritvora koja mu je izrečena rešenjem [PK. br. 117/21] Osnovnog suda od 11. avgusta 2021. godine.
132. Povodom ovog navoda, Sud ocenjuje da u okolnostima konkretnog slučaja, kao prethodno pitanje, treba da oceni: da li je (i) ovaj navod podnosioca zahteva iznet u zakonskom roku od četiri (4) meseca koji je utvrđen članom 49. Zakona i tačkom (c) stava 1. pravila 34. Poslovnika; i (ii) koja je "*poslednja odluka*" u smislu stava 7. člana 113. Ustava u vezi sa tokom zakonskog roka od četiri (4) meseca iz člana 49. Zakona u vezi sa ovim konkretnim navodom.
133. U tom smislu, Sud još jednom ponavlja navod podnosioca zahteva o prekomerno dugom trajanju mere pritvora koja je izrečena protiv njega, odnosno do njegovog izručenja turskim vlastima. Konkretnije, podnosilac zahteva navodi da bi mu, s obzirom na to da se njegov zahtev za azil nalazi u postupku pred Osnovnim sudom i da može trajati godinama, mera pritvora koja je izrečena rešenjem [PK. br. 117/21] Osnovnog suda od 11. avgusta 2021. godine, trebala biti zamenjena blažom merom ili boravkom u Centru za tražioce azila u Lipljanu.
134. Povodom ovog navoda, Sud najpre ističe da iz spisa predmeta proizilazi da u vezi sa određivanjem mere pritvora, "*poslednju odluku*" predstavlja rešenje [PK. br. 117/21] Osnovnog suda od 11. avgusta 2021. godine i rešenje [PN. br. 784/2021] Apelacionog suda od 24. avgusta 2021. godine, kojim je potvrđena odluka prvostepenog suda. S tim u vezi, Sud podseća da je podnosioc zahteva podnet Sudu dana 7. avgusta 2024. godine, odnosno da je zahtev podnet nakon zakonskog roka od četiri (4) meseca.
135. Sud podseća da svrha zakonskog roka od četiri (4) meseca, propisanog članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika o radu, služi pravnoj sigurnosti i obezbeđuje da se slučajevi koji pokreću ustavna pitanja tretiraju u razumnom roku, kao i sprečava da se vlasti i druga pogođena lica drže u stanju neizvesnosti tokom dužeg perioda (vidi slučajeve Suda [KI61/23](#), podnositeljka *Hedie Bylykbashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. maja 2023. godine, stav 33; [KI24/23](#), podnosilac *Sami Nuredini*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2023. godine, stav 21; kao i predmet ESLJP-a [Lekić protiv Slovenije](#), br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 11. decembra 2018. godine, stav 65). Ovo pravilo takođe daje vremena potencijalnom podnosiocu da razmotri da li želi da podnese zahtev Sudu i, ako želi, da odluči o konkretnim argumentima koje treba da iznese, kao i o toku činjenica jer protekom vremena razmatranje pitanja koja je izneo podnosilac zahteva postaje teško (vidi slučaj Suda [KI115/20](#), podnosilac *Muharrem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. novembra 2021. godine, stavovi 55-56; kao i predmet ESLJP-a [Sabri Güneş protiv Turske](#), br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stavovi 52 i 55).
136. U zaključku, iz prethodno izloženih razloga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca zahteva u odnosu na ovaj navod nije podnet u zakonskom roku koji je utvrđen članom 49. Zakona i tačkom (c) stava 1. pravila 34. Poslovnika.

(iv) Povodom zahteva za uvođenje privremene mere u odnosu na odluku [br. 99/2024] Ministarstva pravde

137. Sud podseća da podnosilac zahteva traži uvođenje privremene mere, odnosno poništenje odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine o njegovom izručenju iz Republike Kosovo Republici Turskoj, sa obrazloženjem da rizikuje da bude podvrgnut mučenju, nečovečnom i ponižavajućem postupanju, zabranjenom članom 3. (Zabrana torture) EKLJP.
138. S tim u vezi, Sud na početku naglašava da podnosilac zahteva pred Sudom ne osporava postupak pred Ministarstvom pravde, već da osporava presudu [Pml. br. 184/2024] Vrhovnog suda od 21. marta 2024. godine. U vezi sa poslednje navedenim, Sud podseća da je Vrhovni sud potvrdio odluke nižestepениh sudova u vezi da dozvoljavanjem izručenja podnosioca zahteva Turskoj zbog krivičnog dela "Krađa stvari uzete u zaštitu unutar zgrade" iz članova 142/1-b, 35/1-a, b, c, d i e Krivičnog zakonika Turske. S druge strane, Ministarstvo pravde je odlukom [br. 99/2024] od 2. maja 2024. godine dalo saglasnost za izručenje podnosioca zahteva Turskoj zbog krivičnih dela "Falsifikovanje službenih isprava" iz člana 204/1 i "Krađa stvari odložene na čuvanje" iz člana 142/1-B Krivičnog zakonika Turske.
139. Sud, takođe, podseća da je podnosilac zahteva podneo Osnovnom sudu u Prištini- Odeljenje za upravne sporove tužbu za poništenje odluke [br. 99/2024] Ministarstva pravde od 2. maja 2024. godine i zahtev za odlaganje njenog izvršenja, sa obrazloženjem da će on, u slučaju izručenja, biti podvrgnut mučenju, nečovečnom i ponižavajućem postupanju. S tim u vezi, Osnovni sud u Prištini-Odeljenje za upravne sporove je rešenjem [A. br. 1980/2024] odbio zahtev podnosioca zahteva za odlaganje izvršenja odluke Ministarstva pravde, sa obrazloženjem da isti nije pružio ubedljive dokaze, koje rešenje je potom potvrdio i Apelacioni sud rešenjem [AA. br. 574/2024] od 13. juna 2024. godine.
140. Sud je prethodno utvrdio da je zahtev podnosioca zahteva neprihvatljiv. Shodno tome, u skladu sa stavom 1. člana 27. (Privremene mere) Zakona i pravilom 45. (Odlučivanje po zahtevu za uvođenje privremene mere) Poslovnika, zahtev za uvođenje privremene mere bespredmetan i da se kao takav odbija.

Zaključak

141. Sud, uzimajući u obzir sve gore navedena izlaganja i utvrđenja, zaključuje (i) da su navodi podnosioca zahteva o ustavnim povredama kao rezultat osporenih odluka kojima je odlučeno o izručenju podnosioca zahteva, očigledno neosnovani na ustavnim osnovama; dok je (ii) navod podnosioca zahteva koji se odnosi na određivanje mere pritvora dostavljen van zakonskog roka od 4 (četiri) meseca.
142. Shodno tome, Sud utvrđuje da se zahtev u celini mora proglasiti neprihvatljivim, kako je utvrđeno u članu 49. Zakona i tački (c) stava (1) i stavu (2) pravila 34. Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20, 27. i 47. Zakona i pravilima 34 (2), 45. i 48 (1) (b) Poslovnika, dana 25. septembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivima;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4. člana 20. Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Jeton Bytyqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani